

Zhuan Falun

II. kötet

Li Hongzhi

Az univerzum olyan mérhetetlen és az égitestek olyan óriásiak,
hogy az emberek nem foghatják fel őket kutatás által.
Az anyagok olyan parányiak,
hogy az emberek nem tudják többé felfedezni őket.
Az emberi test olyan titokzatos,
hogy az emberek nem kutathatják ki azt felületes felismerések által.
Az élet olyan összetett,
hogy az emberiség számára az egy örök rejtély fog maradni.¹

Li Hongzhi
1995. 09. 24.

Egy gonosz ember az irigység alapján gonosz.
Önzésből és dühből panaszkodik az úgynevezett jogtalanságokra.
Egy jószágos ember mindig könyörületes.
Panasz és gyűlölet nélkül tartja örömmel a szenvedéseket.
Egy megvilágosult ember ragaszkodástól mentes.
Nyugodtan szemléli az embereket ezen a világon, akiket az illúzió összezavart.²

Li Hongzhi
1995. 09. 25.

Nem venni szívre a hétköznapi emberek keserűségét és örömét:
Egy művelő.
Nem ragaszkodni világi nyereséghez és veszteséghez:
Egy arhát.³

Li Hongzhi
1995. 05.

Tartalomjegyzék

<i>Fa</i> -magyarázat <i>Dayushanban</i>	7
A buddhizmusban levő leckék.....	12
Az emberiség hanyatlása és a megvilágosultak megjelenése.....	14
Tudósok és művelés az két dolog.....	16
Buddha-természet.....	18
Nem művelni a <i>Daót</i> , de már a <i>Daóban</i>	20
Az emberek földből való teremtésének a története	21
A modern tudomány kerete és a <i>Fofa</i> átfogó és mélyreható.....	22
Minden <i>Fa</i> az eredethez vezet.....	24
A <i>chan</i> -iskola szélsőséges.....	25
A művelés közbeni szintek.....	26
Buddhák és <i>daók</i>	28
Semmilyen bemutatók az emberek megváltásánál és a <i>Fa</i> magyarázatánál.....	29
A buddhák az embereket váltják meg és nem az áldásért vannak ott.....	31
Az emberiség hanyatlása és a veszélyes nézetek.....	32
Az emberiség a végső <i>jie</i> idején	34
Igaz művelés.....	36
Éles elméjűség.....	37
Megvilágosodás.....	38
Miért nem láthatnak.....	39
A <i>Fa</i> tanulása.....	40
Hogyan segítkezzünk	41
Mi az üresség?	42
Állhatatosan.....	43
A buddhizmusban való kifejtés a <i>Fofa</i> egyik leggyengébb és legkisebb része.....	44
Mi a bölcsesség.....	45
Művelés nyugdíjazás után	46
Szójegyzék.....	47

Fa-magyarázat Dayushanban

Némelyik nem művelte magát sikeresen ebben az életében és nem is tett le egy fogadalmat sem, hogy a következő életében tovább művelje magát. A következő életében nagyon valószínűen hétköznapi emberként fog újraszületni és nincs többé esélye, hogy tovább művelje magát. Akkor azok a dolgok, amiket az előző életében a művelésen keresztül kapott, szerencsévé fognak átváltozni. Sok magas hivatalnok szerzetes volt az előző életében. Keményen művelte magát és gyűjtött némi szerencsét, de nem művelte magát sikeresen, tehát egy magas hivatalnok vagy király lesz.

Ha azért tett le egy fogadalmat, hogy a következő életében feltétlenül tovább művelje magát, ha ebben az életében nem művelte magát sikeresen, akkor az megteremti neki a sorskapcsolatot a következő életében. A következő életében talán tovább műveli magát ebben az iskolában. Így teremti meg az a művelés sorskapcsolatát. Ha ez az ember letette a fogadalmat, az újraszületés után nincs a föld alatt levő alacsony istenségek ellenőrzése alatt. A mestere törődni fog vele, követi őt és figyelemmel kíséri az újraszületésénél. Egy olyan családban fog újraszületni, amelyben a művelésre ösztönzik. Akkor megvan az esélye, hogy tovább művelje magát.

Sok templomi szerzetes nem tudja sikeresen művelni magát. Nem művelték magukat sikeresen, és az ok főképpen abban rejlik, hogy a ragaszkodásukból sokat nem távolítottak el, és hogy nem tudják, hogyan kellene művelniük magukat; semmilyen *Fát* sem kapnak meg. Némelyik azt hiszi, hogy a szútrák szavalása által már buddhává művelheti magát az ember. Ha nem tudja elengedni egy hétköznapi ember szívét, nem művelheti magát sikeresen. De ő az egész szívét Buddhának szenteli, ezért vándorol tovább a halál után ide-oda a templomban és műveli magát szintén a többiekkel. Egy ilyen állapotban van akkor. Ha azt mondják, hogy egy kísértet volna, úgy viszont ő nem kísértet, ha azt mondják, hogy egy szerzetes volna, úgy viszont ő nem ember. Most az emberiség éppen pont egy ilyen káoszban van. Némely buddha-szobron nem létezik egy buddha sem. Némely emberek makacs imádása által némely hamis buddhák jöttek létre. Sőt némelyek most egy vörös szövetcsíkhöz imádkoznak, amelyet egy fára kötnek. Egy hegyet is imádnak, egy darab követ is imádnak, és egy olyan buddha-szobrot is imádnak, amelyiknél nincs felnyitva fény. Így imádás által némely hamis buddhák jöttek létre. Ők pontosan úgy néznek ki, mint a buddhák, viszont hamisak és a buddha alakjában rosszat tesznek. Ilyesmi nagyon gyakran létezik.

A mennyben azonban nagyon szigorú követelményeket állítanak fel a helyes gyümölcs megkapására, nem úgy, mint ahogyan ezt az emberek elképzelik maguknak. Valójában a buddhizmus az újkorban már nincs többé rendben. Sok ember nem tudja többé, hogyan kellene művelnie magát, nagyon nehéz, hogy tovább művelje magát. A buddhizmusban sok értelmezése létezik a szútráknak. Ez a szerzetes így értelmezte, az úgy, ámde ilyen értelmezések félrevezethetnek embereket. Ezek mind szabotálják a *Fofát*. Az ember csak az eredeti szavakon keresztül ismerheti fel a szútrák eredeti jelentését, csak így ismerhet fel valamit. Még ha csak egy picikét is értett meg az alapelvekből, megemelkedett. A továbbolvasásnál megint megértett egy alapelvet, akkor megint megemelkedett. Különböző szinteken különböző felismerései lesznek. Némely szerzetesek meghatározásokat adtak a szútráknak, szintén léteznek emberek, akik könyveket írnak, amelyekben a *Fofát* értelmezik, ők meghatározásokat adtak: Ezzel a mondattal a Buddha erre gondolt, azzal a mondattal arra gondolt... ez a jelentés... az a jelentés. A Buddha eredeti szavai különböző jelentésekkel bírnak különböző szinteken, odáig a tathágata szintjéig. De az a szerzetes nagyon alacsonyan művelte magát és nem ismerte fel a Bódhiszattva és a Buddha alapelveit. Azok a meghatározások, amelyeket a szútráknak adott, ténylegesen az ő szintjén levő felismerések. A szavainak nincs semmilyen magasabb tartalmuk és nagyon alacsony felismerésekhez vezetik az embereket, úgyhogy ők ezekben rekednek meg. Valójában rögtön eretnek utakra vezetett embereket. Ha azt mondja, hogy a Buddha szavai pontosan ilyen jelentéssel rendelkeznek, ez korlátozza az embereket. Ha ezt így értik meg, senki sem tudja felfelé művelni magát.

Mindegyik korszakban nagyon gyakran létezett az értelmezéseknek ez a fajtája. Az emberek a „*Dazang* szútráról” beszélnek, vagyis „három *zang*”-ról: szútra, parancsolat, kifejtés. A szútrák kivételével – a parancsolatokat és a kifejtéseket nem lehet egy sorba helyezni a szútrákkal és összehasonlítani velük. Mindenekelőtt a kifejtéseknél fejtették ki önkényesen a *Fofát*, eltávolították a *Fofa* eredeti jelentését. A mai szerzetesek a modern nyelvvel magyarázzák el a szútrákat, ők egyáltalán

nem tudják elmagyarázni azokat. Sákjamuni buddha szavainak az eredeti jelentése éppen úgy kell, hogy maradjon, ahogyan van. Mihelyt értelmezik, az balul üt ki. Ez az egyik ok, amiért a mai szerzetesek számára nagyon nehéz, hogy sikeresen műveljék magukat. Ezt nem tudják felismerni a szerzetesek, a régi nyelvtan miatt nem tudják megérteni a szútrák eredeti szövegét, aztán beszereznek maguknak néhány útbaigazító művet. Ezeket az útbaigazító műveket mind önkényesen értelmezték a picike saját megértésen keresztül. Mindegyik korszakban léteztek ilyen problémák. A régi korokban ugyanígy volt. Ne higgy vakon minden könyvben, amit a régi korokban írtak, annál ugyanígy van. Valójában azok a *Fofát* szabotálják. Sákjamuni buddha megmondta, hogy az ő *Fájának* ilyen és olyan sok éven belül nem lesz többé hatása és a *Fa*-vég idején démonok fogják szabotálni a *Fát*. Ez az egyik ok erre.

Indiában már nem létezik buddhizmus, pontosan mivel a szerzetesek ezt önkényesen csinálták, ez így ismerte fel és az úgy, ők tisztára önkényesen ismerték fel. Lassanként ezek többé nem Sákjamuni buddha eredeti felismerései, az eredeti jelentés eltűnt, és ezért Indiában már nem létezik a buddhizmus.

Az nem probléma, hogy együtt beszéljete a tapasztalatokról, mivel te a saját tapasztalataidról és a szútrákból való felismeréseidről beszélsz; az nem tesz semmit, annak nincs befolyása. Csak féltő, hogy te a szútrák szavait a saját szavaiddal határozod meg. Mindegyik mondat nemcsak az azon a szinten való felismerésekkel rendelkezik, te valóban helyesnek, valóban jónak találsz egy alapelvet; ha viszont újra megemelkedsz és felfelé jutsz, úgy fogod találni, hogy ugyanazok a szavak egy még magasabb alapelvet tartalmaznak.

Sákjamuni buddha 49 év hosszán át terjesztette a *Fát*, az elején még nem érte el a tathágatát. Némelyik *Fát* sok évvel előtte magyarázta el. De állandóan magyarázta, és azok a dolgok, amiket a későbbi éveiben a nirvánája előtt magyarázott el, nagyon erősen különböznek a korábbiaktól. Mert állandóan fel is ismerte, állandóan emelkedett és állandóan művelte is magát. Valójában ő nem hagyott hátra az embereknek alapelveket és a világegyetem *Fáját* sem. A modern emberek azok, akik ezt *Fának* vagy szútráknak jelölik meg. Amikor Sákjamuni buddha ebben a világban volt, nem is léteztek szútrák. Azokat a követők írták le a Sákjamuni buddha szavaira való emlékezés alapján, már az összefoglalásnál léteztek hibák. Sákjamuni buddha szavainak az igazi jelentése részben megváltozott, és az akkori emberiségnek nem volt szabad többet tudnia. Ez mind nem volt véletlen, hanem szükségszerű. Mert korábban senki sem merészelte, hogy világosan és tisztán leírja a művelés dolgait és hátrahagyja azokat az embereknek. Az embereknek mindent saját maguknak kellett felismerniük. A ködben semmiről sem tudnak az emberek, vagyis nagyon nehéz felismerni ezt.

Amikor Sákjamuni ebben a világban volt, főként parancsolatokat hagyott hátra az embereknek. A végén, mielőtt Sákjamuni buddha a nirvánába ment, megkérdezték őt a tanítványok: A mester elmegy, kit vegyünk most mesterként? Sákjamuni buddha azt mondta: A Parancsolatot tekintsetek mesterként. Valójában ő a parancsolatokat hagyta hátra, amelyekkel a művelők eljuthatnak a beteljesüléshez. Az életének idején állapította meg azokat. A szavai nyomán a követők leírtak valamit és ezt szútráknak tekintették. Én első alkalommal hagytam hátra valóban a művelés dolgait az embereknek. Ilyesmi sohasem létezett azelőtt. Olyasmit tettem, amit előttem senki sem tett meg, én egy a mennybe vezető „létrát” hagytam hátra az embereknek.

Valójában a vallásnak két célja van, az egyik ebből: Azokat, akik nem rosszak és akik felfelé művelhetik magukat, valóban hagyja elérni a *Daót*. A másik: Viszonylag egy magas színvonalon tarthatja az emberi társadalom erkölcsét. Ez az a két dolog, amit a vallásnak tennie kellene. Valójában az, amit én terjeszték, nem vallás. De *Fát* valóban terjesztetni és embereket megváltani pontosan ugyanolyan hatással rendelkezik: Lehetővé teszi, hogy az emberek valóban elérjék a *Daót* és művelhessék magukat, egy utat nyújt neked; azt is lehetővé teszi, hogy sok ember megérthessen egy alapelvet, miután hallották a *Fát* és olvasták a könyveket, ámbár nem akarják művelni magukat. Ezért nem fognak szántsándékkal valami nem jót tenni, vagyis valami rosszat tenni. Ugyanúgy viszonylag magas szinten tarthatja az emberiség erkölcsi színvonalát, és ugyanazzal a hatással is rendelkezik. Valóban terjesztetni a művelési utat és tanítani az embereket, az nem az emberek megváltása?

A történelem előtti időkben az emberi civilizációkat néha viszonylag sokáig megtartották, néha viszonylag rövid ideig, némely emberi civilizációkat elég sokáig megtartottak. Az emberiség tudományának a fejlődési útvonala mindegyik periódusban más volt. A mai emberek a mai tudomány fejlődésének a keretében mozognak, nem tudják felismerni, hogy még más útjai is léteznek a

tudománynak. Valójában a régi korok Kínájában a tudomány teljesen más volt, mint az a mai tudomány, amelyet Európából vezettek be. A régi korokban Kínában a kutatást közvetlenül az emberi testre, az életre és a világegyetemre irányozták. A régi korokban az emberek érintkezésbe mertek kerülni azokkal a dolgokkal, amelyeket nem lehetett megérinteni és látni, és így be tudták bizonyítani a létezésüket. Azt az érzést, amellyel a lótuszülésben való gyakorlásnál rendelkezett az ember, egy erősebb érzéssé tették, végül az az érzés nemcsak nagyon erős volt, hanem meg is lehetett tapintani és látni. Így a formátlan dolgokat formával bíró dolgokká tették. Az emberek a régi korokban egy másik utat jártak és a léttitkokat és az emberi test és a világegyetem közötti összefüggést kutatták, ez teljesen más volt, mint az az út, amit a mai kísérleti tudomány jár.

Valójában a holdat történelem előtti emberek alkották meg, belül üreges. A történelem előtti emberiség nagyon messzire fejlett volt. Ma azt mondják az emberek, hogy a piramisokat az egyiptomiak építették. Azt kutatják, honnan hozták oda a köveket. Az egyáltalán nincs úgy. Valójában ez egy történelem előtti kultúra volt, amelyik a tengerfenékre süllyedt. Később megváltozott a földgolyó és a kontinentális lemezeket többször felcserélték, azok újra felszínre kerültek. Később az új lakosok megsokasodtak ezen a vidéken és lassanként felismerték a rendeltetésüket, nevezetesen, hogy egy hosszú időn át meg lehetett őrizni bennük a tárgyakat. Akkor embereknek a holttesteit vitték beléjük. Nem ők építették a piramisokat, az egyiptomiak felfedezték és használták azokat. Azok nyomán később az egyiptomiak is építettek némely kis piramisokat, ezért a tudósok már nincsenek is tisztában ezzel.

A mai emberiség csak a mai ismeretekkel tudja szemlélni a dolgokat, mindenekelőtt az a sok meghatározás, amelyet sok tudós csinált, korlátozhatja egyszerűen nagyon az embereket. Darwin azt mondta, hogy az emberek a majmokból fejlődtek ki; és az emberek mindannyian elhiszik, hogy az emberek a majmokból fejlődtek ki. Aztán ezen elmélet szerint vezetnek le végkövetkeztetéseket. A tudomány ma felfedezett némely dolgokat, amelyek nagyon messze túlmennek a modern emberiségünk civilizációjának a történelmén, de senki sem meri ezeket elismerni, mindannyian elképzelhetetleneknek tartják őket, és így önkényesen vonnak le végkövetkeztetéseket és tetszőlegesen beszélnek. A jövőben létre fog jönni az emberi test tudománya. A jövődő fizika, vegytan és a más területeken levő szakágak talán egy másik álláspontból, nem feltétlenül kivétel nélkül a nyugat álláspontjából kiindulva fognak fejlődni. Azok a meghatározások, amelyeket a mai kísérleti tudomány ad meg, nagyon szorosak. Dolgokat, amiket manapság meg lehet érinteni és látni, elismernek; dolgokat amiket nem lehet megérinteni és látni, kivétel nélkül nem ismernek el. A tudományos meghatározásai egyáltalán nem tudományosak, azok teljesen korlátozták az embereket. Ha te azokat a dolgokat, amiket az emberek nem láthatnak és nem érinthetnek meg, tudományos módszerekkel fedezed fel, akkor az tudomány vagy sem? Az akkor nem szintén tudomány?

A felismerések az anyagról szintén nem olyanok, ahogyan azokat a mai tudósok felismerték. Kutatásokon keresztül felfedezték, hogy némely dolgok, mint a neutronok, atomok és így tovább nem biztonságosak; ha nem helyezik őket ólomdobozokba, radioaktív sugárzást bocsátanak ki. Ők ezt csak azon meglevő elméletek szemléletmódjából kiindulva ismerték fel, amelyeket felfedezhetnek, csak ezt a picikét tudhatják. Valójában mindegyik tárgynak van élete. Sákjamuni buddha ezt szintén mondta. Egészen mindegy, melyik dimenzióban, a tárgyak mind valami anyagilag létező dolgok, minden tárgynak van élete. Emberek ellenőrizhetnek neutronokat, atomokat, gamma-sugarakat és ráadásul a még mikroszkopikusabb anyagokat, de ezért az embernek el kell érnie azt a szintet. Valójában az a művelési energia, amit mi nemesítünk, nagyon erős radioaktivitással rendelkezik, a művelők teljesen ellenőrizhetik azt. A mai tudomány megmagyarázza, miből alakult ki a világegyetem, és hogy így vagy úgy jött létre, ebből az anyagból vagy abból az anyagból. A magasabb felismerés az, hogy a világegyetem időből és térből alakult ki. Valójában a világegyetem alapjától fogva energiából alakult ki. Minél parányibb az anyag, annál erősebb a radioaktivitás. Ez a legalapvetőbbnek a legalapvetőbbje. A mai tudósok nem merik ezt elismerni, mert ezt nem is ismerhetik fel.

Az anyag létezése a rendkívül mikroszkopikusban – a különösen mikroszkopikusban, különösen mikroszkopikusban az anyag valójában élet nélküli őseredeti anyag – egyfajta őseredeti anyag, ami nem képzelhető el a hétköznapi emberek gondolkodásával. Ez a fajta őseredeti anyag nagyon szörnyű, mindegyik tárgy, amelyik beleesik, azonnal fel fog oldódni és szét fog folyni. Pontosabban megmondva, ezt a fajta őseredeti anyagot még nem lehet az anyaghoz számítani. A világegyetemennek vannak tulajdonságai, ezeket úgy hívják *Zhen, Shan, Ren*. Miért mondják, hogy a tárgyak minden

részecskéjében létezik *Zhen, Shan, Ren*? Valójában a *Zhen, Shan és Ren* az őseredeti anyagot – ezt a legőseredetibb dolgot még nem egészen lehet anyagként megnevezni – ők a legőseredetibb dolgot a legparányibb primitív anyaggá illesztik össze. Aztán különböző rendkívül mikroszkopikus részecskeanyagokká illesztik össze azt, azután különválasztják ezt a részecskeanyagot és földdé, kövekké, fémelemekké, fénnyé és idővé illesztik össze azt a különböző szinteken levő dimenziókban – a különböző alapanyagokká a világegyetemben. Azután tovább fejlődnek és differenciálódnak, nagyobb anyagokat állítanak elő, így keletkezett minden dolog. Tehát, ha minden dolog és minden tárgy ezekből a kozmikus tulajdonságokból keletkezett, akkor ebben természetes módon létezik ennek a kozmikus *Fának* a korlátozása. Ezért rendelkezik minden anyag buddha-természettel – *Zhen, Shan, Ren*, ezek azok a dolgok, amelyek a világegyetemet képezik. *Fofa*, „*Daónak*” is hívják.

Minden tárgynak önmagában van élete és buddha-természete, csak mindegyik tárgy elfáradhat. Eltekintve a *Zhen, Shan, Ren* tulajdonságoktól, ha a származék-anyagok elfáradnak, egy nagyon fenyegető probléma előtt állnak – tárgyak elporladnak vagy elrothadnak, vagyis a tárgyak feloszlanak. Hogy a tárgyak feloszlanak, tágabb értelemben azt jelenti, hogy az alacsony szinteken levő világegyetem romlik és a *Fának* nincs többé hatása. Ha a *Fának* többé nincs hatása az ember szívében, az emberek rosszá válnak és az erkölcs nem fékezi meg őket többé. Ha az emberi erkölcs egy normális állapotban marad meg, a *Fa* folytonosságát és stabilitását meg lehet őrizni; elmegy, ameddig az emberszív nem rossz. Máskülönben: Mivel az emberek alávetik magukat a reinkarnáció hat útjának, egy ember az újraszületésénél magával viszi a karmáját, egészen mindegy, milyen növényként, állatként, anyagként, betonként, homokként..., egészen mindegy, mivé fogják átváltoztatni. Így nézve, ha az emberiség romlik, nemcsak az emberi társadalom romlik, hanem az anyagok is. A végső *jie* idején ez a földgolyó, a világegyetemben levő bizonyos dimenziók, virágok, fű, fák és így tovább karmával rendelkeznek önmagukon.

A reinkarnáció hat útja azt jelenti, hogy egy ember ebben az életben emberként születhet újra, és a következő életben állatként. A reinkarnáció hat útja valójában nem csak hat útja a reinkarnációnak. Azt Sákjamuni buddha mondta. Egyvalaki újraszülethet emberként, újraszülethet égi emberként, kísértetként, újraszülethet aszúraként, állatként is, háziállatként, anyagként és így tovább.

Ha az emberiség tudománya el akarja érni azt a magasságot, először az ember erkölcsi mércéjének kell megemelkednie, különben csillagháborúk adódnának. Az emberiség semmiképp sem érheti el a buddha szintjét technikákon keresztül. Miért? Az, amit a buddhák és az égi emberek uralnak, a magasabb tudomány és technika, amelyik túlmegy az emberiségén. Ez azt jelenti, az nem megy, ha az emberek csak az emberiség tudományos és technikai eszközein keresztül akarják elérni azt a színvonalat. Ha a tudományos és technikai eszközök áttörhetnék ezt, valóban jelennének meg mennyei katasztrófák. Mert ha az emberek olyan magas szinteket érnének el technikákon keresztül és olyan nagy képességekkel rendelkeznének – vagyis ha odavinnék a harci szellemüket, mohóságukat, erotikus vágyukat, különböző vágyakozásaikat, irigységüket, különböző ragaszkodásukat hírnév után, gazdagság után, mindenféle érzületeiket, akkor a menny egészen kaotikus lenne. Ezért ez egyáltalán nem megengedett.

Az egyedüli módszer, amivel az emberek felfelé juthatnak, az a művelés. Csak ha egy ember a szenvedéssel teli művelésnél eltávolít minden különböző érzületet és vágyakozást és hasonul a *Zhen, Shan, Ren* kozmikus tulajdonságokhoz, csupán akkor érhet el egy olyan magas szintet. Mi a tudomány? Amit a buddha, az istenség ural, az a legmagasabb tudomány. Ő ismeri fel az anyagot a legtisztábban, a mikroszkopikusban már láthatja az anyagok bizonyos mikroszkopikus szintjeit, a még nagyobb anyagokat is látta a világegyetemben. Ma úgy vélik az emberek, az anyagok, a molekulák – és a még kisebbek atomok volnának..., a nagynak a területén azt hiszik, hogy az égitestek a legnagyobb anyagok. De az égitestek nem a legnagyobb anyagok, léteznek még nagyobbak. A buddhák már láthatnak valami eléggé nagyot, és a mikroszkopikusban már láthatnak valami eléggé mikroszkopikusot. De ha el is érik ezt a színvonalat, a buddhák, tathágoták persze még nem láthatják az eredetet, a tathágoták szintén nem láthatják, milyen nagy végül a világegyetem.

Az mennyben levő emberek számára nagyon nehéz, hogy műveljék magukat, ők szinte nem tudják többé művelni magukat. Miért? Mert a buddháknak nincsenek elviselni való szenvedéseik. A buddháknak a mennyben nincsenek szenvedéseik, hanem csak vidám dolgaik, szerencsés dolgaik; kíván valamit, kap valamit, egészen szabadon és gondtalanul. Gondold át egyszer, neki erőteljes isteni

képességei vannak és nincsenek szenvedései, hogyan műveli magát akkor? Nagyon nehéz számára, hogy megemelkedjen. Az emberek számára viszonylag egyszerű, hogy műveljék magukat, viszont ha ők nem érhetik el azt a szintet, semmiképp sem juthatnak felfelé. Úgy mint egy üveg, ha piszkos dolgokkal van teletöltve, nem úszhat felfelé a vízben, ez ugyanaz az alapelv. Valóban úgy van, hogy nem juthat felfelé az ember, ha nem tisztítja meg magát.

A buddha nagy bölcsessége az ő szintjén levő nagy bölcsesség. Azoknak a buddháknak a felismerései a kozmikus alapelvekről, akik kétszeresen túllépik a Tathágatát, sokkal magasabbak, mint a Tathágata szintjén levők. Ő beszélt a háromezer nagy világról, és nincs úgy, hogy azok mindegyik homokszemben léteznek. A nagy megvilágosultak megállapították, hogy azok némely homokszemekben és némely kövekben léteznek. Némely kövekben azonban nem léteznek, a gránitban például nem léteznek. Némely kövek, ha szemügyre veszi őket az ember, olyanok, mint egy nagyon tágas világ, mindannyian pontosan úgy néznek ki, mint az emberek. Ha eldobja a követ az ember, ők nem is éreznek megrázkódtatásokat, mivel pontosan azon a módon léteznek. Ha a kő csak ott fekszik, nem is folyhat be víz a dimenziójukba.

Ott egy tágas világ van, a tárgyak nagyságának a fogalma, amelyet az emberek ismernek, nem helyes. A nagyságnak az a fogalma, amelyet a hétköznapi emberek ismernek, nem létezik. Te látod ugyan, hogy a tárgyak ilyenek, ez viszont csak a hétköznapi emberek közötti megjelenés. Egy papíron, egy képen, egy két grammos vékony papíron léteznek *fashenek*. A hétköznapi emberek ezt elképzelhetetlennek tartják, ők csak hétköznapi emberek.

Valójában az emberek nem is az egyedüli emberiség ebben a mi anyagi dimenziókban a földön. A tengerben is léteznek emberek, korábban némelyek beszéltek erről, a hétköznapi emberek társadalma ezt nem tudja elfogadni, és úgy azt mondják, ez babona terjesztése volna. Valójában ez igaz. Ha a kontinentális lemezek megváltoznak, sok tengerfenék felfelé fog emelkedni, ámde a tengerfenéken éppenséggel léteznek emberek, és pedig több fajta ember. Némelyek hasonlóan néznek ki hozzánk, némelyek egy picikét másképpen. Némelyeknek kopoltyúik vannak, amíg némelyek deréktól felfelé emberszerűek és deréktól lefelé halak; másoknak emberi lábuk van olyan felsőtesttel, ami hal.⁴

A buddhizmusban levő leckék

Ma némely szerzetesek sok könyvet írtak. Mit írtak ők? Az írásjegyekben és a sorok között mindenütt fekete *qi* van. Ők saját maguk ezt nem láthatják, a dolgok ezekben már teljesen zavarosak. Az ilyen jelenségek a *Fa*-vég idején már nagyon rosszak.

Sákjamuni buddha *Fája* Indiában keletkezett, miért tűnt el Indiában? Amikor Sákjamuni buddha a világban volt, átadta a dolgait, és az emberek az ő követelményei szerint cselekedtek. Sákjamuni buddha elmagyarázta a *Fát*; ha egyvalaki nem értette meg, megkérdezte őt. Ha te valami rosszat csináltál, Sákjamuni buddha kijavíthatott téged. Miután Sákjamuni buddha elhagyta ezt a világot, sok szerzetes önkényesen értelmezte Sákjamuni buddha szavait a saját felismerései szerint. Feltéve, hogy Sákjamuni buddha olyan magasra művelte magát, mint egy ház, akkor egy normál szerzetes csak olyan magasra művelte magát, mint egy *chi*, megértheti-e ő a *Fa* igaz tartalmát a különböző szinteken a tathágata gyümölcshelyzetéig? Sákjamuni buddha szavai mindegyik szinten tartalmazzák a mindenkori szinten levő művelési módszereket. Ezért művelheti magát egy művelő különböző szintekre felfelé megértésen keresztül. Ha az összes különböző szintig műveli magát, a *Fa* mindig irányítani fogja, ezért a *Fofán*ak ugyanaz a mondata mindegyik szinten új felismeréseket hoz magával. Minden alkalommal, amikor te a szútrák eredeti szavait olvasod, új felismeréseket fogsz kapni. Ha tovább emelkedsz és tovább olvasod a szútrákat, megint új felismeréseket fogsz kapni. Ezen a módon ismered fel állandóan, változtatod és emeled meg állandóan a felismeréseidet, ilyen a művelési szint az emelkedésnél.

Tehát, ha némely szerzetesek a hétköznapi emberek szavaival és a saját meglátásaikkal magyarázzák a szútrákat vagy könyveket írnak, azonnal az ő keretüknek megfelelően korlátozzák az embereket. Ő meghatározta a szútrák értelmét. Sákjamuni buddha szavai olyan magasak és olyan sok jelentéssel bírnak, de ő mindezt nem ismerte fel. Nagyon alacsonyra művelte magát! Ha az emberek, akik buddhát művelnek, hisznek a szavaiban, az ő gondolkodásának a kereteibe fogja bevezetni az embereket és ezáltal korlátozni őket. Ugyan felszínesen nézve ez a dolog jó és az a látszata van, azt akarja, hogy az emberek Buddháról tanuljanak, de nem szabotálja ő a *Fofát*? A *Fofa* szabotálása különböző formákban mutatkozhat meg. Némely emberek, akik szabotálják, mondják, hogy jó, de egyidejűleg szabotálják. Ez a fajta szabotázs ismerhető fel és látható át a legnehezebben, ez a legrosszabb. Ez éppen pontosan az oka, amiért Sákjamuni buddha *Fájának* a hagyománya elveszett Indiában.

Sok ember értelmezte Sákjamuni buddha dolgait, ők azt mondták, Sákjamuni buddha szavai ezzel a jelentéssel vagy azzal a jelentéssel bírnának. Az semmi más, mint az, amit a szintjeiken felismertek. Némelyeknél nyitva van az égi szem, különböző szinteken ők láttak valamit az igazból, de nem olyan magasat és mélyreható, mint az, amit Sákjamuni buddha látott a tathágata szintjén, ők nem törtek át olyan sok szintet, mint ő. És azok, akiknek az égi szemük nagyon alacsony szinteken van nyitva, nagyon kevés dimenziót láthatnak; azok a kozmikus dimenziók, amelyeket látnak, nagyon alacsonyak. Mert különböző szinteken különböző alapelvek léteznek. Ők azt mondják, hogy az úgy van, de valójában az nincs úgy. Azok, akik a *Fofát* tetszésük szerint értelmezték, a saját felismeréseik keretének megfelelően korlátozták az embereket. Mit gondolsz, ő zavarta-e vagy megőrizte a *Fofát*? Ezért mondjuk, hogy senkinek sem szabad még csak egy szót is megváltoztatnia a szútrákban! A szútrák eredeti értelme szerint felismerni és művelődni! Senkinek sem szabad még csak egy szót is tetszése szerint értelmeznie a szútrákban. Az nem probléma, hogy a saját felismeréseitekről beszéltek különböző szinteken, ti cserélhettek tapasztalatokat: Én felismertem, most ezt a jelentést ismertem fel; úgy vélem, hogy ezzel arra van gondolva, hogy azt a dolgot nem csináltam jól, nekem így és így kellene kijavítanom; vagy ezek a szavak rám vonatkoznak és a hibáimra utalnak, ezt valóban jónak találok. Ha ő újra megemelkedik és újra elolvassa azokat, úgy találja, hogy ugyanaz a mondat új felismeréseket hoz magával. Ez megemelkedés, mindannyian ezen a módon próbálják meg felismerni és megérteni.

Ma némely szerzetesek vagy laikusok sokat írtak és szútráknak tartják azt, amit saját maguk írtak. Csak az a *Fa*, amit a Buddha magyarázott el, tekintendő szútráknak! Vagyis ezek a dolgok, bezárólag azokkal a dolgokkal, amiket írtak, hogyan lehetnének érdemesek arra, hogy szútrákként nevezzék meg őket?! Ők szintén szútráknak nevezik ezeket. Sok laikus és szerzetes ráadásul hírnévre és gazdagságra törekszik, nagyon is nagy hangsúlyt fektet a kérkedő magamutogatásra; ha mások mondják, hogy ők

jók, el vannak ragadtatva saját maguktól. Egy művelőnek ténylegesen művelnie kell magát. Az igaz művelés éppenséggel pontosan azt jelenti, az ember ragaszkodását eltávolítani. Hírnevet és gazdagságot, amire a hétköznapi emberek között törekszenek; harci szellemet, érvényesülési vágyat, irigységet, a hétköznapi emberek minden különböző vágyakozását és érzületét el kell távolítani. Azoknál, akik kiválnak a tömegeből és a világiban hírnévvel és pompával hengegnek, hány fajta ragaszkodás mutatkozik meg az ilyen embereknél? Az igaz művelők egyszerűen nem érzik jól magukat, ha ilyen embereket látnak. Némely mások, akik buddhát művelnek, pénz utáni erős vágyakozással rendelkeznek, külsőleg ugyan nem mondják, de mihelyt ilyen gondolatokra jutnak, a magas művelési szinteken levő emberek vagy a buddhák már tudják ezt.

Ezzel főképpen a hivatásos művelőkre gondolunk, valójában sok ember tartozik ehhez, aki a buddhista tannal foglalkozik. Tanulják ezek az emberek a Buddha-tanítást? Mit művelnek a művelők? Ők éppenséggel pontosan az ember ragaszkodását távolítják el. Nekik nagyon-nagyon könnyedén kellene venniük a hétköznapi ember vágyakozásait. Miért ment sok ember, aki elérte a *Daót*, a hegyek mélyébe és nem akar többé a templomban maradni a *Fa*-vég idején? Az ok, amiért a hegyek mélyébe és az erdőbe mentek, abban rejlik, hogy úgy találják, hogy a templomban sok ember nem műveli magát valóban és ténylegesen. Sok szerzetesnek van olyan ragaszkodása, amit nem akar elengedni, úgyhogy egymással ármánykodnak és harcolnak, ez már nem is egy tiszta helye az igaz művelésnek, ezért távolodtak el messze ettől.

Természetesen léteznek némely eretnek vallások, démoni vallások, amelyek nyilvánosan szabotálnak. Az ilyenek egyszerűen felismerhetőek, egy pillantásra már világos, hogy ezek eretnekek. De a buddhizmus nevében való szabotázs a legrosszabb. Miért mondta Sákjamuni buddha, hogy az ő Fája nem válthat meg többé embereket a *Fa*-vég idején? Pontosan ma van a *Fa*-vég ideje. A szerzetesek alig válthatják meg saját magukat, hát még más embereket! Én szóba hoztam a *Fa*-vég idejének a jelenségeit, némely emberek hirtelen felismerték ezeket. A mai társadalom fejlődése nagyon szörnyű. Nézd csak hát meg, mind felléptek a különböző hamis, eretnek, gonosz és zavaros dolgok!

Itt kimondtam ezeket az alapelveket, ez nem vonatkozhat valamilyen meghatározott emberre. Sok szerzetes ír könyveket, felszínesen látszólag a *Fofát* terjesztik, de ők a csontjuk velejéig hírnévéért és gazdagságért vannak oda. Némelyik megkérdezett engem: Ővele hogyan van? Azt mondtam: Bár ő nagyon híres, tetszőlegesen értelmezi a szútrákat és saját magát reklámozza, de valójában már régen a pokolban van.

„Szútra, Parancsolat, Kifejtés”, a szútrákon kívül minden más a *Fofa* eredeti értelmét szabotálja. Ma némelyek „három *zang*”-ról beszélnek, valójában azok nem három *zang*, azok csak buddhista szútrák, a szútrák azok pontosan éppen szútrák. Minden mást nem lehet egy sorba állítani a szútrákkal.

Az emberiség hanyatlása és a megvilágosultak megjelenése

Az emberiség hanyatlása nemcsak Éva idejében kezdődött el, amelyről Jézus beszélt. Ezen a földön nemcsak egy civilizáció és egy primitív korszak létezik, a történelem előtti civilizációkat megsemmisítették. Néha a földgolyót tökéletesen megsemmisítették vagy felváltották és egy egészen új földgolyót teremtettek. Az emberiség talán nem beszél *jie*-katasztrófákról? Erről tényleg beszélnek a vallásban. Egy bizonyos időben egy nagy *jie* fog adódni, egy bizonyos időben egy kis *jie* fog adódni. A kis *jie*-katasztrófákon keresztül az emberiséget egy kis meghatározott területen semmisítik meg; ha egy kis meghatározott terület már nagyon rossz lett, megsemmisítik. Földrengés, a kontinentális lemezek elsüllyedése, betemetés homokviharok által, vagy járványok, háborúk; a kis *jie*-katasztrófák kis meghatározott területeken fordulnak elő. A nagy *jie*-katasztrófák aztán szinte az egész emberiség számára szóló katasztrófák. Egy ilyen nagy *jie* egy megszámlálhatatlanul hosszú időn keresztül csak egyszer bukkan fel. Ennek a földgolyónak a mozgása ugyanolyan, mint az anyag mozgása, ez is törvényszerű. Miközben mozog, felbukkannak a nagy *jie*-katasztrófák, ez azt jelenti, az emberiség akkor a teljes megsemmisítés állapotában található. De egynehány kevés ember túlélte és örökölt egy picikét a történelem előtti kultúrából, ők olyan életet éltek, mint a kőkorszakban. Mivel minden eszköz el lett pusztítva, a jövő nemzedék még csak olyan jó sem volt, mint ők, sok dolgot elfelejtettek. Ebben a primitív állapotban ők újra sokasodtak, míg feltűnt a civilizáció és a csúcstechnológia. Az emberiség romlásával újra *jie*-katasztrófák bukkantak fel. Ez a „keletkezés, fennmaradás, hanyatlás” különböző korszakokban történő ciklikus váltakozásai szerint változik.

Ez tehát azt jelenti, az ember elfajulása elkerülhetetlen, de⁵ mindegyik korszakban, amikor az emberiség civilizációja létrejött, mindig létezett néhány nagy megvilágosult, aki a hétköznapi emberek társadalmába jött és embereket váltott meg. A cél az, hogy elkerüljék, hogy az emberek gondolkodásának és a földön létező anyagoknak a hanyatlása ne álljon helyes viszonyban egymással. Ebben a világegyetemben minden anyag, amelyből a földgolyó áll össze, rendelkezik egy bizonyos tulajdonsággal. Csak ezzel a tulajdonsággal állíthatók össze az alakkal rendelkező és élő anyagok az alaktalan primitív dolgokból. De nem megengedett, hogy az emberiség gondolkodása az anyagok romlása előtt megromoljon. Ezért jelentek meg a nagy megvilágosultak minden alkalommal, amikor civilizáció és kultúra jött létre az emberiségnél. Minden különböző történelem előtti korszakban jelentek meg nagy megvilágosultak. A jelenlegi civilizációban olyanok jelentek meg, mint Jézus, Sákjamuni és Lao-ce⁶, azért hogy beszéljenek az emberekhez. A civilizált vidékeken különböző korszakokban különböző megvilágosultak léteztek, akik arra voltak illetékesek, hogy megtanítsák az embereknek, hogyan kellene visszatérniük az eredethez, az igazhoz, úgyhogy azok, akik elérhették a *Daót*, eljutottak a beteljesüléshez, és hogy a hétköznapi emberek ügyeljenek a *de*-re. Megkövetelték, hogy az emberiség erkölcsse egy viszonylag stabil állapotban maradjon meg, avégett hogy az emberek gondolkodása ne romoljon meg olyan gyorsan. Ők vártak, amíg végül a világegyetem minden anyaga megromlott, aztán nem törődtek többé azzal. De ez egy nagyon, nagyon hosszú folyamat.

Amit ezek a megvilágosultak ebben az időben tesznek, az az, hogy megőrizték az emberiséget, avégett hogy ne romoljon meg és azok, akik felfelé művelhetik magukat, valóban művelhessék magukat és elérhessék a *Daót*. Az ember nem a majomból fejlődött ki, ahogyan Darwin állította. Az a saját magát lealacsonyító embernek az esete.⁷ Mindegyik ember különböző kozmikus dimenziókból esett le. Mert ha nem felel meg azon szint kozmikus *Fája* követelményeinek, ő csak leeshet. Úgy, mint ahogyan mi mondjuk, minél erősebb a földi szív, annál mélyebbre esik. Amíg végül a hétköznapi ember állapotába esett. A magas élőlények nézőpontjából szemlélve, emberként a te életed a földön nemcsak arra van ott, hogy ember legyél, hanem arra, hogy te a földön, a ködnek ebben a környezetében, olyan hamar, mint lehetséges, felismerésen keresztül visszatérjél. Ezek igazán az ő gondolataik, neked kinyitnak egy kaput. Azok, akik nem tudnak visszatérni, továbbra is csak reinkarnálódhatnak, amíg a karma naggyá válik és megsemmisítik őket. Ezért vannak a földnek többször *jie*-katasztrófái.

Másképpen mondva a föld a világegyetem szemétdombja. A számtalan óriási világegyetemben számtalan galaxis és számtalan bolygó létezik, mindegyik bolygón létezik élet. Az emberek nem ismerik el más dimenziók létezését, ezért nem láthatják azoknak az élőlényeknek a létezését. Ők ugyanazon a bolygón vannak a másik dimenziókban, de nem ebben a mi dimenzióinkban, ezért a hétköznapi emberek nem láthatják őket. Például az emberiség azt mondja, hogy a Mars nagyon forró

volna ebben a dimenzióban; viszont ha az a dimenzió át van törve, azon az oldalon nagyon hűvös. Sokan figyelik a napot különleges természetfeletti képességekkel, figyelik és figyelik, aztán az többé nem forró; ha tovább figyelik, az fekete; még további megfigyelés után az egy hűs világ. Ebben az anyagi dimenzióban így mutatkozik meg, és egy másik anyagi dimenzióban másképpen. Ezért mindenhol létezik élet, léteznek emberek. Ha ők nem felelnek meg azon szint mércéinek, lassanként leesnek, mint ahogyan az iskolában némelyek megbuknak, és így leestek a hétköznapi emberek közé. A rossz emberek a világegyetemben leesnek, ők a világegyetem középpontjába esnek – a földre.

Az emberek a hétköznapi emberek társadalmában reinkarnálódnak, a reinkarnációnál nem feltétlenül születnek újra emberként. Ők sok-sok anyagként, sok-sok növényként, sok-sok állatként és akár mikrobákként szülehetnek újra. A reinkarnációnál magukkal viszik azokat a rossz dolgokat, amiket tettek – a karmát. Aközött, amit magukkal hozhatnak az étellel, létezik *de* és karma, ezt örökre magánál bírja az ember. Ha egyvalakinek nagy karmája van és mint fa születik újra, a fának karmája van. Ha egyvalaki állatként születik újra, az állatnak karmája van. A földgolyón levő téglák, föld, kövek, állatok és növények mind karmával fognak rendelkezni. Miért nincs a mai gyógyszereknek többé olyan nagy hatásuk, mint korábban, ha beszedik őket vagy a végső *jie* ideje emberének a testébe fecskendezik őket? Mert a modern embereknek, akik túl sok karmát hoztak létre, hatalmas karmájuk van. A gyógyszerek tulajdonképpen erejének egyáltalán nincs hatása többé és egyáltalán nem tudja eltávolítani a betegséget. Egy nagyobb adaggal megmérgezik az embereket. A mai betegségek közül sok egyáltalán nem gyógyítható. Már az egész földgolyó ilyen, ténylegesen már minden komolyan megromlott.

Jézus el tudta viselni a bűnöket az emberekért, Sákjamuni buddha 49 év hosszán át váltott meg embereket, fáradtságosan és keményen. Talán nem az összes élőlény átfogó megváltásáról van szó? De miért nem vitték magukkal az összes embert felfelé? Mert nem feleltek meg azon szint mércéinek, és úgy nem juthattak felfelé. Mindegyik szintnek megvannak a mindenkori mércéi. Mehetsz te az egyetemre, ha nem felelsz meg egy egyetemista mércéinek? Te túl sok dolgot nem tudsz elengedni, a tested túl nehéz, ezért nem juthatsz felfelé. Amelyik pozíciónál van az erkölcsi mércéd, ott vagy te is. Az egyedüli módszer olyan, mint az iskolában: Aki felfelé juthat, az felfelé jut; a megmaradottak egyre romlottabbak lesznek, aztán megsemmisítik őket. A szemét már bűzlik, nem szabad beszennyeznie a világegyetemet és csak megsemmisíteni lehet.

Az összes lény átfogó megváltása, amiről a buddha beszél, az azt jelenti, a tathágata szintjén levők beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról; azok a buddhák, akik kétszeresen túllépik a tathágatát, ilyen nagy buddhák nem törődnek többé a hétköznapi emberek dolgaival. Ámde ha ő törődne ezzel és mondana egy szót, már változások történnének a hétköznapi emberek között, ő nem törődhet többé ezzel, az ereje egyszerűen túl nagy. Még nagyobb, a földgolyó a buddhának még csak egy lábujjára sem elegendő; még nagyobb, a földgolyó a buddhának még csak egy szőrszálacsakájára sem elegendő. A Buddha szavai azok pontosan *Fa*. Mihelyt mond valamit, változások adódnak. Ezért egyáltalán nem törődnek a földön levő dolgokkal. Csak a tathágaták beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról, a bódhiszattvák beszélnek az összes lény átfogó megváltásáról.

A tathágata buddha nevez meg embereket hétköznapi emberekként, ha viszont a nagyon magas szinteken levő még magasabb istenségek visszatekintenek, a tathágata is egy hétköznapi ember. Egy ilyen magas istenség szempontjából nézve, az emberek még csak mikrobáknak sem számítanak. Ők látják, hogy ez a hely olyan romlott: Elpusztítani! Megsemmisíteni!! A földgolyó éppen egy ilyen hely. Szánalom az emberekkel szemben, erről az azon a szinten levő buddhák beszélnek, amelyik a legközelebb van az emberekhez. Jézus szintén a tathágata szintjén van, Lao-ce is. A még magasabbak nem törődnek többé az emberek dolgaival. Ha az emberek kiáltják őket, ők nem hallhatják azt. Ha az emberek a nevüket kiáltják, azt jelenti, hogy gyalázzák őket.

Tudósok és művelés az két dolog

Jézus szintén a tathágata szintjén van. Korábban a tatháगतák a legalacsonyabbak voltak a buddhák között. Korábban a tathágata alatt levőket nem buddhának nevezték, hanem bódhiszattvának, arhátnak. Mindegyik tatháगतának megvan a saját mennyországa. A mi tejútrendszerünkben több mint száz tathágata létezik. Ez azt jelenti, a buddhák mennyországainak több mint száz világa létezik. Mindegyik világot egy tathágata igazgatja. Mindegyik tathágata mindegyik mennyországban rendelkezik a művelési módszereknek a saját sorával és a módszereknek egy sorával arra, hogy embereket váltson meg. A saját világának a keletkezése közvetlenül összefügg a saját művelésével. A saját világának a képződménye szintén művelésen keresztül jött létre. De ezek a világok nem jöhetnek létre az újkor embereinek a művelésén keresztül, ezek mind már az évek számtalan, számtalan százmilliója előtt jöttek létre.

Itt létezik egy probléma. A hétköznapi emberek úgy gondolják, hogy ők a művelésnél több művelési módszert uraljanak és többet tudjanak más vallásokból, hogy gazdagítsák a gondolkodásukat. Minden ember ezt bölcsességnek és a hétköznapi emberek közötti tudásnak tartja. Valójában ez nem a hétköznapi emberek közötti tudás és ezt nem lehet megérteni a hétköznapi emberek nézeteivel. Miért mondják, hogy a művelésnél az embereknek a *xinxing* művelésére kell figyelniük? Miért beszélnek a taoista rendszerben arról, hogy a *de*-re ügyeljenek? Pontosan mivel ebben a világegyetemben létezik egy *Fa*, egy tulajdonság. Ez a kozmikus tulajdonság különböző követelményeket állít fel a különböző szinteken levő különböző élőlényekkel szemben. A hétköznapi emberek szintjén levő embereknek a hétköznapi emberek erkölcsi mércéinek kell megfelelniük. Tehát miért nem juthat felfelé az ember, ha nem ügyel a *de*-re? Pontosan mivel a hétköznapi emberek szintje fölött létezik a mérce az égi emberek számára. Ha te nem felelsz meg ennek a szintnek, nem juthatsz felfelé. Miért eshetnek le az istenségek a mennyben? Miért esik le egy arhát is, ha nem műveli jól magát? Pontosan mivel nem felel meg többé azon szint mércéinek.

Vagyis ebben a tejútrendszerben több mint száz mennyország létezik, mindegyik mennyországban létezik egy tathágata, aki igazgatja a mennyországot. A mennyországa tulajdonságainak a képződményét szintén az ő művelési módszerei alakították ki. Mi megállapítottuk, hogy egészen mindegy, hogy a vallásokban-e vagy más művelési módszereknél, a mozgások a felszín szempontjából nézve nagyon egyszerűek, meditálni, *jiyint* végezni, aztán kész. A taoista rendszerben is legfeljebb egypár nagyon egyszerű mozgás létezik. Miért nem érheti ő el a buddha, a bódhiszattva és az arhát magas szintjét? Pontosan mivel a művelési energiájának a valódi átváltozása rendkívül bonyolult. Az ember minden sejtjét át kell változtatni, olyan sok isteni képességet kell kifejleszteni, azonkívül még sok-sok dolog létezik, amiről az emberek semmit sem tudnak. Azokat a dolgokat, amik megfelelnek a különböző szinteknek, mind ki kell fejleszteni. Én megnevezek egy példát, ezek még bonyolultabbak, mint a legbonyolultabb precíziós műszerek a hétköznapi emberek társadalmában és nem érhetőek el az emberek számára. Ezért létezik egy ilyen mondás a művelési körben: A művelés egyvalakitől saját magától függ, a művelési energia a mestertől függ. Ez azt jelenti, a valódi művelési módszerek – a taoista rendszerben az emberek ugyan beszéltek művelési módszerekről, de ezek csak felszínes alapelvek és kívánságok, csak olyasmik, amiknél fogalmakról van szó. Ha az ember valóban el akarja érni, hogy kiművelhesse az igazi művelési energiát nagyenergiájú alapanyagokból, neki saját magának rendelkeznie kell az erre való kívánsággal és akarnia kell megtenni ezt. De a valódi átváltozás más dimenziókban rendkívül bonyolult és azt nem csinálhatják meg emberek, mindezt a mester teszi meg.

Akkor létezik itt egy probléma. Ha más iskolák dolgait keverik bele és gyakorolják, problémák fognak adódni. Korábban nem engedték meg a szerzeteseknek, hogy kapcsolataik legyenek más iskolákkal, a templomokban minden korszak szerzeteseinek szigorúan megtiltották, hogy más iskolák könyveit olvassák. A mai szerzeteseknél ez már összevissza van. Korábban nem engedték meg, hogy világi dolgokkal rendelkezzen, azonkívül abszolút nem engedték meg, hogy más iskolák könyveit olvassa, pontosan mivel neki csak egyetlen egy művelési módszert kellett alkalmaznia és kitartóan egy iskolában kellett művelnie magát. Ha a gondolataiban, a gondolkodásában csak ennek az iskolának a dolgai vannak, csupán akkor művelheti magát szilárdan felfelé, juthat egy úton felfelé. Ha viszont te belekevered más iskolák dolgait – úgy, mint egy televízió, ha egy kamera alkatrészét adod hozzá, a

televízió azonnal tönkre megy –, erre gondolunk ezzel. Mihelyt te keverten gyakorolsz, a művelési energia egészen zűrzavaros lesz, úgyhogy nem tudod többé felfelé művelni magad. Az is nehéz, hogy megkülönböztesd az igazat a hamistól. Ha valami eretneket, valami hamisat keversz bele, lehet, hogy teljesen hiába művelted magad. A mester szintén semmit sem tehet, ez a *xinxinged* problémája.

A művelési energia átváltoztatása rendkívül bonyolult, de minden ember a hétköznapi emberek között levő elméleteknek tartja ezeket. Én tanulok egy picit a kereszténységből, egy picit a buddhizmusból, egy picit a taoizmusból és egy picit a konfucianizmusból, ezt úgy lehet megnevezni, mint „sok vallás egy fedél alatt”. Valójában ez helytelenség üzése. Ez a legnagyobb probléma, amelyik a *Fa*-vég idején merült fel. Minden ember rendelkezik buddha-természettel, mindannyian művelni akarják magukat, mindannyian a jó felé akarnak fordulni. De mindannyian a hétköznapi emberek közötti elméleteknek tartják ezeket. A hétköznapi emberek közötti készségeknél talán annál jobb, minél többet tanul meg az ember. De nála ez már egészen kaotikussá és zűrzavarossá vált, egyáltalán nem tudja többé művelni magát és egyáltalán nincs művelési energiája.

Buddha-természet

Miután egy nézetet kialakítottál, az az egész életed hosszán át ellenőriz téged és irányítja a gondolkodásodat és ráadásul az örömet, haragodat, szomorúságodat és vidámságodat. Ezt a születés után alakítod ki. Ha ez a dolog sokáig van ott, fel fog oldódni az ember gondolkodásába, fel fog oldódni az igazi saját agyába, az ember természetévé válik.

Azok a nézetek, amelyeket kialakítottál, az egész életed hosszán át akadályozni és ellenőrizni fognak téged. Az ember nézetei normális módon önzőek vagy akár még rosszabbak, ez gondolati karmát hoz létre, és az embert ugyancsak a karma fogja ellenőrizni. Az embert a fő-összellelem uralja. Ha a nézetek elkábítják és helyettesítik a fő-összellemet, az azt jelenti, hogy te feltétel nélkül megadtad magad és ilyesmi irányítja az életedet.

A te éned az a te őseredeti éned, az változatlan marad. De az emberek könnyen kialakítanak egy nézetet, ha megtanulnak dolgokat megérteni, és ez a nézet nem az én. Nem alakítani ki nézeteket, a dolgoknak a megszemlélésénél a saját jószívű őseredeti természetből fakadó meglátásokkal rendelkezni, az igazi ének a meglátásaival rendelkezni, és a dolgokat könnyörületesen megítélni. Minél inkább megmutatkozik az éned, annál magasabbak a gondolataid, annál közelebb vagy az igazhoz, és annál inkább benned van az őseredeti jószívű természeted. Az emberi test anyagainak az összetétele a rendkívül mikroszkopikusban, rendkívül mikroszkopikusban levő részecskékben már kialakítja egy ember őseredeti természetét, az változatlan marad. Azt a keretet, amit a gondolatok helyeznek el, félretolni, akkor könnyű érzékelné a jószívű temperamentumot, a természetet, a tulajdonságokat és a jellemet, az az igazi én.

A fő-összellelem nem fog megváltozni azon nézetek miatt, amelyeket saját maga hozott létre. A fő-összellelem lénye nem fog megváltozni azon nézetek miatt, amelyeket saját maga hozott létre. Az lehet, hogy az eredeti természetet befedik, betakarják vagy teljesen körülzárják a különböző nézetek és a különböző karma, úgyhogy az eredeti természet nem tud többé megmutatkozni, de megváltozni nem fog. Mert a karma anyagai nem olyan finomak. A karmát a hétköznapi emberek között hozzák létre és a hétköznapi emberek közötti anyag. Ez a dolog nem lehet olyan mikroszkopikus. De azok az anyagok, amelyekből az embereket teremtik, rendkívül mikroszkopikusak. Ezért nem tud belekeveredni, csak az ember eredeti természetét fedi be. Az eredeti természetnek megvannak a nézetei a dolgokról. Ha te valóban áttörheted és eltávolíthatod a megszerzett nézeteket és az eredeti természeted nézetei újra megmutatkozhatnak, akkor az az a hely, ahonnan származol. Azok a nézetek, amelyeket kezdetben alakítottál ki, annak a helynek a nézetei, ahol kezdetben megteremtettek téged. De nagyon nehéz áttörni és eltávolítani a megszerzett tudatosságot és gondolatokat, mert az éppenséggel pontosan művelés.

A *Fának* különböző megjelenései vannak különböző szinteken. Ezen a szinten az ezen a szinten levő megjelenésekkel rendelkezik. Ha te egy olyan élőlény vagy, amelyik ezen a szinten jött létre, akkor összhangban vagy ezen szint *Fájának* a nézeteivel. Ha neked újra megmutatkozik az igaz eredeti természeted, akkor a te felismerési mércéd ott van, ez a mérce a te éned.

A karma nem rendelkezik a *Zhen, Shan, Ren* mércéjével, azzal a mércével íté meg dolgokat, amelyik abban az időben keletkezett, amikor a nézet ki lett alakítva. Ő talán egy olyan valakivé válik, akiről azt mondják a hétköznapi emberek, hogy egy ravasz róka lenne, vagy egy olyan emberré, aki minden hájjal meg van kenve. Ez azt jelenti, hogy különböző kialakított gondolati karma hat az ember művelése közben és akadályozza őt a művelésben. Ha az emberek nem rendelkeznenek a karma akadályával, akkor nagyon könnyű volna, hogy műveljék magukat. Amilyen állapotban és amilyen erkölcsi mérce hatása alatt jött létre ez a karma néhány évvel azelőtt, ezzel a mércével ítéli meg a dolgokat. Ha ez sok, az egész élete hosszán át irányítja az embert. Amit a nézetek jónak vagy rossznak tartanak, azt az ember is jónak vagy rossznak tartja és azt gondolja, hogy így vagy úgy kellene cselekednie, de neki nincs meg többé az énje. Az énjét teljesen körülzárják és befedik azok a megszerzett nézetek, amelyeket ő saját maga alakított ki a születés után és amelyek nem jószívűek. Az ő mércéje, hogy valóban megítélje a jót és a rosszat, már nincs ott.

A nézetek az agyban történő gondolkodásban keletkeztek, az a gondolati karma, amit a nézetek hoznak

létre, egy karma-masszát képez az ember fején. Jószívú gondolatok? A buddhizmusban megmondták, hogy az karmát hoz létre, mihelyt egy gondolat megmozdul. Valójában az úgynevezett jószívú gondolat szintén meg fog változni a megítélés magasabb mércéje és a *Zhen, Shan, Ren* magasabb követelményei szerint.

Az összes hétköznapi ember, aki a világban él, nem találhatja meg az énjét. Ezek a nézetek nemcsak egy élet hosszán át irányítják az embereket, hanem örökké. Csupán ha változások adódnak, lesznek eltávolítva. Máskülönben örökké irányítják őket. Ha ezek a nézetek egyre erősebbek lesznek, egy ember valóban nem rendelkezik többé az énjével. Most azt mondják, hogy az emberek a karmában hemperegnek, ők már behemperegtek ebbe az állapotba. Nézd csak meg a hétköznapi embereket, ők még csak azt sem tudják, mit csinálnak egész nap! És miért élnek.

Különböző emberek, különböző alapok, különböző megvilágosodási képességek, ilyen az alapelv. Hogy némelyik felismerheti, az azt jelenti, hogy a buddha-természete újra megjelenhet, neki még lehet reménye. Hogy némelyik nem ismerheti fel, az azt jelenti, hogy túl nagyon befedik a megszerzett gondolatok és nézetek, neki nincs többé reménye.

Nem művelni a *Daót*, de már a *Daóban*

A művelést azért lehet művelésként megnevezni, pontosan mivel létezik egy művelési módszer; létezik egy út, amit járni lehet. Korábban létezett egy ilyen mondat: Ez az ember nem műveli a *Daót*, de már a *Daóban* van. A kis utak szerint ő a semmiségről és az ürességről beszél. A világban él és mindennél a sorskapcsolatot követi. Távol tartja magát a világi utáni törekvéstől, „add nekem azt, amit meg kell kapnom; és amit nem kell megkapnom, azt nem is akarom bírni.” Nem is alkalmaz egy normál formát sem, hogy művelje magát, és ráadásul semmit sem ért a művelésből, de van egy mestere, aki törődik vele; ő ritkán is jut konfliktusokba másokkal. Ez az a „Nem művelni a *Daót*, de már a *Daóban*”, amiről korábban beszéltek az emberek. Egy normál ember is elérheti, hogy ne törekedjen semmire, de az ilyen emberek a végén nem kaphatnak gyümölcshelyzetet. Nem kaphat művelési energiát, hanem csak vég nélkül gyűjtheti a *de*-jét, ő nagyon sok *de*-t gyűjtött. De nagyon sok ember fogja őt megsérteni, nagyon nehéz jó embernek lenni. Minél többet van ez így, annál több *de*-t gyűjt. Ha gyakorolni akar, természetesen sok művelési energiává fog átváltozni. Ha viszont nem akar gyakorolni, a következő életében talán szerencsés visszatérítést fog kapni, egy magas hivatalnok lesz, sok pénze lesz. Természetesen a legtöbben azok közül, akik nem művelik a *Daót*, de már a *Daóban* vannak, különleges származással rendelkeznek, valaki törődik velük. Nem műveli a *Daót*, de a gondolatai, a látóköre a *Daóban* van, és így a jövőben vissza fog térni az eredeti helyére. Ugyan nem műveli a *Daót*, de ő már műveli magát, vagyis valaki átváltoztatja számára a művelési energiát, csak ő saját maga nem tudja ezt. Az egész élete hosszán át sok nehézsége van, sok szenvedést visel el és kiegyenlíti a karmáját, a *xinxingje* észrevétlenül emelkedik az egész élete hosszán át, mindig ebben az állapotban található. Az ilyen embereknek mind különleges származásuk van. Egy hétköznapi embernek viszont nagyon nehéz elérni ezt.

Konfucius⁸ hátrahagyott az embereknek egy módszert, hogyan kellene emberként viselkedniük – a középút gondolatait. Amit Lao-ce elmagyarázott, az egy művelési módszer. Ténylegesen a kínaiak viszont összefogták a konfucianista és taoista gondolatokat. A buddhista gondolatokat a *Song*-dinasztia óta szintén újra és újra belekeverték. Ezért a buddhista gondolatok később szintén egy egészen új arculatot kaptak. A *Song*-dinasztia után a kínai konfucianizmusból való dolgokat belekeverték a buddhizmusba. Olyasmi, mint figyelmesség és engedelmesség a szülőkkel szemben és így tovább, sok tartozik ehhez a fajtához. A buddhista rendszerben nem létezik ilyesmi. A buddhista rendszerben mindent nagyon könnyedén vesznek az embervilágban, nézetük szerint az embereknek a világban ki tudja hány szülőjük volt az összes életükben. Vesd le mindezt a ragaszkodást és műveld magad tisztán és nyugodtan, csupán akkor művelheted magad sikeresen. Mindez ragaszkodás. Mikor belekeverték a konfucianista gondolatokat, felmerült a rokonok közötti kapcsolatok ragaszkodásának a problémája.

Az emberek földből való teremtésének a története

Az emberek a legalacsonyabb szinten vannak, aztán rétegről rétegre menny következnek. A tathágata ezen a szinten van, Jézus a tathágata szintjéhez tartozik, és Lao-ce is a tathágata szintjéhez tartozik. Dolgok, amiket ők ezen a szinten látnak – ők csak azt láthatják, ami alacsonyabb náluknál; magasabb dolgokból aztán csak nagyon keveset láthatnak, és a még magasabb dolgokat már nem láthatják, mert a szintjük határozza meg azt, hogy nekik csak ilyen nagy bölcsességük van.

Tehát, az emberek földből való megteremtése, amiről Jézus⁹ tudott, ennél azokat a szavakat használta, amelyekről azt gondolta, hogy Isten mondta neki azokat, Isten földből teremtett embereket. Ezzel a hétköznapi embereknél levő földre gondolt? Nem, nem a hétköznapi embereknél levő föld volt. Vagyis a magas szinteken levő dimenziókban az anyagok, bezárólag a földdel, mind mikroszkopikus nagyenergiájú anyagok. Az emberek, akikről beszélt – mikor lettek megteremtve? Az előtt az idő előtt volt, amelyikben az akkori föld belépett a civilizációba, vagy valamikor máskor? Ténylegesen egy ilyen dolgot egy nagyon-nagyon hosszú időn keresztül adtak át a mondákban, és ő kimondta azt – Isten földből teremtett embereket.

Ténylegesen az nem a nálunk ezen az oldalon levő föld volt. A földnek azon az oldalon van intelligenciája, azonkívül azok a dolgok, amelyek azt az oldalt képezik, hasonlóak a művelési energiához, ha áthozzák őket erre az oldalra mihozzánk. Amire ő gondolt ezzel, az az, hogy őket azon az oldalon teremtették meg. Az égi emberek bőre finomabb és puhább, mint az ezen az oldalon levő emberé nálunk. Mert ők nem rendelkeznek az anyagi sejteinknek ezzel a rétegével, őket még finomabb anyagokból alakítják ki. Ha áttolják őket ide a hétköznapi emberek dimenziójába, meg fogja állapítani az ember, hogy ők hasonlóak az emberekhez. Különösen csinosnak, különösen finomnak és gyengédnek néznek ki. És így hozzá kell adni az emberhez a test egy nagyobb anyagi sejtekből álló rétegét. És az emberek olyanokká váltak, mint ma.

A mennyben levő embereknek van testük; ha átrepülnek ide, hasonlítanak ránk. Kínában a nagy hegyek alá temették el az égi emberek holttesteit; miután meghaltak, némelyeket ezekből a hegyek alá temettek el. Ők hasonlóan néznek ki hozzánk emberekhez, nincs úgy, ahogyan a szútrákban írják. Mert amikor Jézus ebben a világban volt, nem hagyott hátra szútrákat, a követők voltak azok, a tanítványai, akik megírták azokat az akkori események szerint. Sákjamuni buddha szintén nem hagyott hátra szútrákat, azokat szintén a tanítványai írták. Ezért, ámbár ezek a tanítványok hallották ezeket a szavakat, nem értették meg, mi az eredeti jelentésük, melyik emberekre gondolt ezzel és melyik történelmi korszakban történt ez.

Ő azt mondta, hogy az embereket földből teremtették. A hétköznapi emberek azt gondolják: Ámde ez a mi testünk nincs földből. Ezért mondják, hogy a nagyon-nagyon magas szinteken levő föld még jobb, mint ez a mi hús-vér testünk, minél magasabb, annál jobb.

Egy nagyon-nagyon hosszú idővel ezelőtt, amikor még nem léteztek az alacsony szintek emberei, azok ott fenn embereket teremtettek más dimenziókban. Ha én azt mondom a dimenzióknak, hogy valaminek létre kellene jönnie, azonnal létre fog jönni. Én szintén tetszőlegesen megteremthetek valamit, azonnal létrejön, ha csak a levegőbe rajzolok, de ez más dimenziókban van. Ez azt jelenti, a világ megteremtése vagy a menny egy rétegének a megteremtése, amiről korábban beszéltek, vagy a világegyetem megteremtése, ahogyan a buddhista szútrákban áll, az a Buddha erejének a megtestesülése. Ezzel arra gondolnak, hogy ő mindkettőt, a jó karmát, jóindulatú karmát és a gonosz karmát, karmaként nevezi meg. Azt a Buddha teremtette meg.

A buddhák, akik nagyon nagy képességekkel rendelkeznek, valóban egy szempillantás alatt megteremthetnek egy réteg mennyet, és minél magasabb a szint, az annál szebb. Azonkívül nekik még csak a kezüket sem kell megmozdítaniuk, valósággá válik, mielőtt ő kinyitja a száját és beszél; még magasabb szinteken ez már megy, ha csak egyszer mozdul meg egy gondolat, gondolkodáson keresztül az már létrejött. Ezért azok a buddhák, akik magasabbak, mint a tathágata, nem törődhetnek a hétköznapi emberek közötti dolgokkal, mert a földön ez azonnal megváltozik, ha csak egyszer gondolnak rá. A tathágata-buddha sem törődik ezzel közvetlenül, ő csak irányít, és a bódhiszattvák csinálják ezt.

A modern tudomány kerete és a *Fofa* átfogó és mélyreható

Fofa – a *Fában*, amelyet Sákjamuni buddha adott át, már észlelte az emberiség, hogy a *Fofa* nagyon nagy. De a *Fa* nagyon nagy, nagyon nagy. Az ő szintjén Sákjamuni buddha a tathágata *Fáját* magyarázta el, a hétköznapi emberek számára ez már nagyon magas. Korábban csak a tathágatákat nevezhették meg buddhaként. A bódhiszattvák és arhátok mind nem voltak buddhák és nem érték el a buddha szintjét. Ezért akkoriban, mielőtt buddháról volt szó, ezzel a tathágatákra gondoltak. De a tathágata nem a legmagasabb a világegyetemben, ő a legalacsonyabb buddha a világegyetemben. Csak a legalacsonyabb buddhák törődhetnek a hétköznapi emberek dolgaival, azok a buddhák, akik nagyon nagyok, nem törődhetnek ezzel; mielőtt ő kinyitja a száját, változások fognak történni a földön, hogyan lehetne akkor az. Ők egyáltalán nem törődnek már ezzel. Ezért csak a tathágaták törődnek ezzel. A tathágaták szintén nem személyesen törődnek ezzel, hanem a bódhiszattvák teszik meg a dolgokat az emberek megváltásához. Ezért az már nagyon csodálatra méltó, ha valaki elérte a tathágata szintjét.

A mikroszkopikusban ő láthatja, hogy egy homokszemben háromezer nagy világ létezik. Sákjamuni buddha persze beszélt a háromezer nagy világ tanáról. Azt mondta, hogy a tejútrendszerben háromezer bolygó létezik, amelyik hasonló a mi emberiségünk bolygójához; ezeken léteznek emberek, akik hasonlóak hozzánk. Valójában nem csak háromezer. Azt is mondta, hogy egy homokszemben háromezer nagy világ létezik. Egy homokszemben már létezik háromezer nagy világ, amelyik hasonló az emberiség világához, elképzelhetetlen, vagy? Ha az égi szem nyitva van, felnagyítva lehet látni a dolgokat. A mikroszkopikusban ő már látott valami ilyen mikroszkopikusot. De gondoljátok csak át, egy homokszemben létezik háromezer nagy világ, léteznek akkor tengerek és folyók a háromezer nagy világban abban a homokszemben? Létezik akkor a folyóknál levő homokszemekben szintén háromezer nagy világ? Ezért Sákjamuni buddha nem is látta az anyag eredetét. Akkor azt mondta: Befelé határtalanul kicsi. Olyan kicsi, hogy az eredetet nem lehet látni.

A mai fizika csak azt ismerheti fel, hogy a molekulák atomokból és az atomok atommagokból és elektronokból állnak össze. A még mikroszkopikusabban léteznek kvarkok és neutrínók. Ez volna már a vég, egyébként semmi több nem létezne. Mi az anyag eredete, ha ez még tovább megy? A kvarkokat és neutrínókat még csak mikroszkóppal sem lehet látni. Csupán más eszközök segítségével lehet észlelni a létezésüket. Mi történik, ha ez még tovább megy? Az emberiség technikai egyszerűen túl távol vannak ettől. A nagy területén az emberek azt hiszik, hogy az égitestek a legnagyobb tárgyak. Sákjamuni buddha azonban nem ezen a nézeten volt. Sákjamuni buddha már látott valami nagyon nagyot. Megállapította, hogy az nem a legnagyobb. Amikor a nagy területén tovább ment, szintén nem látott határt, végül azt mondta: Kifelé határtalanul nagy. Kifelé határtalanul nagy, befelé határtalanul kicsi; a nagy területén nem létezik szél, a kicsi területén nem létezik vég.

Az élet bonyolult, a világegyetem szerkezete is rendkívül bonyolult. Ma annak a tudásnak a fejlődése, amelyet az emberiség ural, már elérte a határt. Ha elérte a határt, akkor ez egy korlátozássá válik az emberi tudomány fejlődésére. Egy példa: Sok nagy tudós adott sok meghatározást a fizikában, a vegytanban. Ha az ember nem megy túl ezeken a meghatározásokon, megállapítja, hogy az, amit mondanak, helyes. Nem hibás ezek szerint fejlődni. De az alapelvek szintről szintre megemelkednek. Ha te túlmész a meghatározásaikon, meg fogod állapítani, hogy azok a meghatározások, amelyeket ők adtak meg, korlátozzák az embereket.

A mai tudománynál ugyanígy van, némelyek egy meghatározást adtak a tudománynak; csak az számít a tudományhoz, ami ennek megfelelően fejlődik. Ha te nem mész túl a területén, úgy fogod találni, hogy az tudomány. Ha te túlmész a meghatározásán, meg fogod állapítani, hogy ez korlátozza az emberiség fejlődését. Olyan dolgokat, amiket nem lehet megérinteni és látni, kivétel nélkül nem ismer el, nagyon korlátozott. Azoknak a buddháknak, *daóknak*, istenségeknek, akikről beszélünk, mindannyiójuknak van létformájuk a másik dimenziókban, amelyet az emberek nem érinthetnek meg és nem láthatnak. Ha őket a mai tudományos módszereken és kutatásokon keresztül fedezik fel, az akkor tudomány vagy sem? Akkor az is tudomány! De nyugaton már egy meghatározást adtak a tudománynak; mindent, amit a modern tudomány nem tud magyarázni, kivétel nélkül a teológiához és valláshoz rendelnek hozzá. Nem meri többé elismerni.

A nyugati tudomány a szélsőségbe ment. A buddhista rendszerben levő felismerés a dolgokról a következő: keletkezés, fennmaradás, hanyatlás. A keletkezés azt jelenti, hogy létrejött; a fennmaradás azt jelenti, hogy egy bizonyos szakaszban megmarad. Azon keret és azon meghatározások szerint, amelyeket megadtak, az európai tudomány már nem juthat többé felfelé. Azok a dolgok, amiket a további kutatásnál fedeznek fel, már nincsenek a tudomány keretében. Ezért kivétel nélkül mindet a valláshoz és teológiához rendelik hozzá. Azok a dolgok, amik nem találhatók meg a mai tudományos területen, de a modern tudomány és technikák észlelik őket, vagy amiket te nem tudsz megérinteni és látni, de felfedeztél és a mai tudományos módszerekkel kutatsz, az valójában nem szintén tudomány? De ők már régóta nagyon korlátozták a tudomány meghatározását; mihelyt valami túlmegy a területén, nem ismerik el azt, ezért alig fejlődhet még tovább.

És némely tudósok, akiknek állítólag sikerük van egy bizonyos területen, szintén sok-sok meghatározást adtak. Úgy Newton, sőt Einsteinnel bezárólag, ők már nagyon sikeresek voltak a hétköznapi emberek között, összehasonlítva a hétköznapi emberekkel ők már nagyon széles látókörrel rendelkeztek. Azok a meghatározások, amelyeket megadtak, és azok a dolgok, amiket hátrahagytak az embereknek, egy értékes tudáskincs. De a területén minden törvényszerű, mindegy, hogyan is kutatja az ember és igyekszik felismerni. Ha a követők egészen ezeknek a tudósoknak a keretében mozognának, sohasem tudnák túlszárnyalni őket és új áttöréseket megcélozni.

Ha valakinek a felfedezése vagy a találmánya túlmegy azoknak a meghatározásoknak a keretén, amelyeket megadtak, meg fogja állapítani, hogy a meghatározásaik korlátozzák az embereket. Mert még magasabb szinteken léteznek még magasabb felismerések és még magasabb alapelvek, úgy ahogyan mi ismerjük fel az anyagot. Korábban azt hitték az emberek, hogy a legkisebb részecskék, amelyek az anyagot képezik, atommagok. De most már nem hiszik azt, hogy ezek atommagok, léteznek még kvarkok és még neutrínók is. Ez azt jelenti, hogy az emberek állandóan ilyen dolgokat tanulnak meg értelmezni. Ha egy további meghatározást adnak meg és felbukkan egy további új felfedezés, az ugyancsak egyfajta keret, így van ez. Valójában a meghatározások normális módon korlátozzák az embereket.

Einstein nem volt egy normál ember, ő megállapította, hogy azok a dolgok, amelyekről a vallásban és még a teológiában beszéltek, helyesek. Mert az emberiség felismerései az anyagi világról csak az emberi tudás területére korlátozódnak, úgy mint azok a meghatározások, amelyeket a mai tudomány adott meg. Ha valóban tovább kutat az ember és tovább fejlődik, meg fogja állapítani, hogy amiről a vallásban beszéltek, az helyes. Ezért a még magasabb szinten levő élőlények egy még magasabb tudományt és technikát képviselnek; az a tudomány és technika, amelyet ők uralnak, és a felismeréseik a világról túlmennek a hétköznapi embereken. Vagyis Einstein már elérte az emberiség tudománya és technikája felismeréseinek a legmagasabb csúcsát. Amikor tovább kutatott, megállapította, hogy az, amiről a vallásban beszéltek, tiszta igazság. Az újkorban sok tudós és sok filozófus vált végül vallásossá, ők mindannyian nagyon sikeres emberek. De azok, akik ma a mostani tudományos színvonal kerete miatt babonássá és megcsontosodottá váltak, mindezt feudalista babonaként jelölik meg.

Minden *Fa* az eredethez vezet

„Minden *Fa* egyhez vezet”, ezeket a szavakat a saját iskoláikban mondták. A taoista rendszerben azt mondták, hogy 3600 iskola létezik, és közülük mindegyikben el lehet érni a *Daót*. A buddhista rendszerben azt mondták, hogy 84.000 iskola létezik, és közülük mindegyikben buddhává válhat az ember. Ha azt mondják, hogy ki tudja hány vallást fognak együtt művelni egy fedél alatt – azzal egyáltalán nem erre gondolnak. Hogyan tudhatnának az emberek a mennyben levő dolgokról, az tisztára önkényesen való cselekvés.

A régi Kínában létezett egy „*Yiguan Dao*”. Amikor felbukkant a *Qing*-dinasztia végén, ebben arról beszéltek „öt vallás egy fedél alatt”. Saját maga már egy eretnek vallás volt. Mihelyt felbukkant a *Qing*-dinasztiában, megölték, a *Qing*-dinasztia császára ölte meg. A „Köztársaság” kezdetén a „*Guomin Párt*” is megölte, tömegesen agyonlőve. Amikor a kommunista párt átvette a hatalmat, az is elnyomta a „*Yiguan Daót*”. Miért van ez így? Ténylegesen semmi sem véletlen, ami a hétköznapi emberek társadalmában bukkan fel. A történelem egyszerűen az égi jelenségek változásai szerint fejlődik. Ezért a hétköznapi emberek társadalmában felbukkanó egy cselekményt sem lehet megtenni valakinek a hirtelen ötletétől vezérelve. Ez azt jelenti, nem a hétköznapi emberek voltak azok, akik megölték, hanem a mennyei gondviselés, azok ott fenn meg akarták ölni és nem engedték meg, hogy létezzen. Olyasmit üzni, mint „öt vallás egy fedél alatt”, az a *Fa* komoly szabotázsa. Az a démonok tetteinek egy megjelenési formája a hétköznapi emberek között.

Maga az Ős-Égúr és Sákjamuni buddha sem merte még csak mondani sem, hogy a buddhista és taoista rendszert egyesítik és egy fedél alatt van, hogyan lehetne hát az! Magában a buddhizmusban is beszéltek a „nincs második iskola” elvéről. Akik a *jingtu*-iskolában művelik magukat, nem művelhetik magukat a *chan*-iskola dolgaival összekeverten, a kettőt nem lehet keverten művelni. Akik a *chan*-iskolában művelik magukat, nem művelhetik magukat összekeverten a *tiantai*-iskola, illetve a *huayan*-iskola dolgaival, nem lehet más dolgokkal keverten művelődni (nem szabad más dolgokat belekeverni a művelésbe). Miért? Mert a művelési energiának az átváltoztatása rendkívül bonyolult. Neked csak egy tested van, te összehasonlításképpen olyan vagy, mint egy nyersanyag; ha ezt a gépet használják, a művelési energiádat ezzel a géppel változtatják át. Azt a módszert, hogy megváltsanak téged, annak a rendjét és módját, ahogyan minden lépés tovább megy, és annak a művelési energiának az átváltoztatási formáját jól átgondolva kell elrendezni számodra. Vagyis mi leszel te, ha félúton egy másik gépet használnak, művelheted akkor még magad? Mit gondolsz, mi leszel? Csak egy zűrzavar, egy hulladékhalom.

Hogy sok ember nem tudja magát felfelé művelni, azt éppen az önkényes művelés okozza. Annak a „nincs második iskola” kifejezésnek az igazi értelme, amelyről Sákjamuni buddha beszélt, azt jelenti, hogy az embernek nem szabad keverten művelnie magát. Később a „nincs második iskola” kifejezést félreértették, másképp értették meg. Semmi esetre sem szabad összekeverni. Az a „*Yiguan Dao*” arról beszél, hogy öt vallást egyesítenek, ezt nem engedhetik meg a menny alapelvei. Most újra felbukkant Tajvanban¹⁰. A *Fa*-vég idején senki sem törődik többé ezzel, mert valójában már egyvalaki sem létezik többé, aki a *Fa*-vég idején még törődik ezzel. Az emberek egyre inkább romlottá váltak, mindenki leveszi a kezét erről, senki sem törődik többé ezzel, egyvalakit sem váltanak meg többé. Azok, akik hisznek Buddhában és imádják Buddhát, nem akarják keményen művelni magukat, hanem meg akarnak gazdagodni és meg akarnak szabadulni a nehézségektől, ez ilyen messzire jutott már.

Sőt az emberek úgy találják, hogy annak, amit képvisel, van értelme. Ténylegesen a művelők gondolatai, bezárólag azokéval, akik hisznek a vallásokban, elég döntőek. Mert némely művelési módszereknél ez teljes egészében a hittől függ; nem léteznek más módszerek. Ha te más dolgokat keversz bele a gondolataidba, összezavarod azokat a dolgokat, amiket saját magad művelsz. Hiszen tulajdonképpen alig léteznek gyakorlatmozdulatok. Azonkívül az emberiségnél mindenhol léteznek démonok, akik romlasztják az emberiséget! Az embereknek talán nincsenek könyörületes gondolataik a szívükben? A démonok éppenséggel pontosan úgy szabotálják ezeket, hogy te ne tudd sikeresen művelni magad.

A chan-iskola szélsőséges

Az embereket néhány típusba osztják fel: A szélsőségesek és akik a középutat választják. A chan-iskola már a kezdettől fogva szélsőséges volt, az nem volt egy művelési rendszer. A chan-iskola művelése mindig is vitás volt. Ámbár az emberek a chan-iskola módszere szerint művelték magukat, ténylegesen Sákjamuni buddha foglalkozott velük, mert nekik megvolt a szívük, hogy buddhát műveljék és hogy a jó felé forduljanak. Saját maga nem tudott egy művelési rendszerré válni. Bódhidharmának nincs saját mennyországa és nem válthat meg embereket. Mert Bódhidharma idejében Sákjamuni buddhát még az ősmesternek tartották. Ugyan chan-iskolának nevezte magát, de ő még Sákjamuni buddha tanítványa volt, a 28. nemzedék egy tanítványa volt, ő még nagyon tisztelte Sákjamuni buddhát. Sákjamuni buddha elméleteiben ő a súlypontot a „semmisség” felismerésére fektette, elvégre nem hagyta el a buddhizmus elméleteit. Később a chan-iskola egyre inkább lefelé csúszott. A követők Bódhidharmát egy önálló iskolának tartották, éspedig a legmagasabbnak. Ő nem volt a legmagasabb. Valójában a chan-iskolában egyik nemzedék rosszabb volt, mint a másik. Bódhidharma saját maga is mondta, hogy csak hat nemzedéket tarthat.

Bódhidharma a súlypontot a „semmisség” felismerésére helyezte, amiről Sákjamuni buddha beszélt, ő még nagyon tisztelte Sákjamuni buddhát, őt a 28. nemzedék egy tanítványának tartották. De a követők teljesen ebbe a szélsőségbe jutottak. Mihelyt a szélsőségbe jut, a romlás szakasza jön; Bódhidharmát szinte egy sorba helyezték Sákjamuni buddhával. Bódhidharmát tisztelték és Bódhidharma elméletét szemlélték a Buddha egyetlen alapelveként, ez egyszerűen tévutakra jutás volt.

Végtére is Bódhidharma nagyon alacsonyra művelte magát, akkoriban csak az arhát gyümölcs helyzetét érte el, ő csak egy arhát volt. Mennyit ismerhetett fel? Végül a tathágata szintjét nem is érte el. Mennyire távol volt ő Sákjamuni buddha szintjétől! Ezért vannak az ő dolgai a legközelebb a hétköznapi emberek filozófiájához, és a hétköznapi emberek az ő alapelveit fogadják el a legkönnyebben. Mindenekelőtt azok, akik a vallást egyfajta filozófiának, egyfajta politikának, egyfajta tudásnak tekintik és a buddhista filozófiát kutatják – ha ők ezt buddhista tudásként szemlélik és kutatják, ők fogadják el a legkönnyebben az elméletét. Az nagyon hasonlít a hétköznapi emberek filozófiájára.

Egészen mindegy, milyen magasak a szintek, léteznek persze buddhák is. Ide-oda művelik magukat, aztán semmi sem létezik többé. Ha ők a művelésről beszélnek, még csak el sem merik ismerni többé az embereket; ha az élő embereket látják, nem merik többé elismerni őket. Ők még csak olyanok sincsenek, mint a rossz megvilágosodási képességgel rendelkező hétköznapi emberek, akik azt mondják: „Hiszem, ha látom; nem hiszem, ha nem látom.” De ők nem ismerik el, még ha látják is. Minek élni? Minek a szemet kinyitni? A szemet becsukni, hogy ne kelljen feküdni, hogy ne kelljen állni....., semmi. Ez azt jelenti, a szélsőségbe ment. Bódhidharma mondta, hogy a *Fát* csak hat nemzedéken keresztül lehet átadni. A mai emberek még mindig ragaszkodnak ehhez az alapelvhez, amelyik tulajdonképpen nem létezik, nagyon nevetséges, ők zsákutcába jutottak. Nem ismerik el saját magukat, nem ismerik el Buddhát, nem ismerik el a földgolyót; a saját létet nem elismerni, minek akkor egy névvel rendelkezni? Minek akkor enni? Egész nap éhesen maradni, hogy ne kelljen az idő után nézni, hogy ne kelljen hallani a zörejt.....

Ide s tova semmi sem létezik többé. Ez nem Sákjamuni buddha szabotálása? Ha Sákjamuni buddha semmit sem magyarázott volna el, mit csinált hát ő a 49 év alatt? Tudod te az igazi értelmét annak az ürességnek, amiről Sákjamuni buddha beszélt? Hogy Sákjamuni buddha nem hagyott hátra *Fát*, az azt jelenti, hogy ő nem mondta ki valóban a művelési módszereket és a kozmikus *Fát*. Azok a dolgok, amikről beszélt, csak az ő művelési szintjén levő dolgok voltak, ő a tathágata *Fát* hagyta hátra a hétköznapi embereknek, mindenekelőtt a művelés tapasztalatait és leckéit. Az a *Fa*, amelyet Sákjamuni buddha valóban hátrahagyott, amikor ebben a világban volt, a parancsolatok voltak, ő beszélt a különböző szinteken levő némely felismerésekről is, az is a *Fa* egy rétege. De Sákjamuni buddha nem akarta, hogy az emberek az ő szintjén maradjanak megrekedve és azt mondta: Én egész életem hosszán át egy *Fát* sem magyaráztam el. Mert tudta, hogy az a *Fa*, amit elmagyarázott, nem a legmagasabb *Fa*. A tathágata az buddha, de nincs a legmagasabb szinten. A *Fofa* határtalan. A művelőket nem korlátozza az a *Fa*, amelyet elmagyarázott. Akik jó alappal rendelkeznek még magasabbra művelhetik magukat, és a *Fának* léteznek még magasabb és mélyrehatóbb felismerései és megjelenései.

A művelés közbeni szintek

Némelyek tudhatnak a művelési szintekről a művelés közben, az nincs úgy, hogy a művelőknek azt tudniuk kell. Némelyek csupán akkor tudhatják azt, miután eljutottak a megvilágosodáshoz vagy elérték a világi *Fán* kívül levő magas szinteket. Azok, akik tudhatják azt, annak a művelési energiának a színéről olvashatják le a szintet, amit az emberi test lead; a művelési energia pillérén vagy az emberi testen lehet látni azt. A világi *Fa* művelésénél az a művelési energia, amelyik először jön létre egy embernél, piros; ha megemelkedik, narancssárga lesz, aztán sárga, zöld,..... összesen kilenc szín, piros, narancssárga, sárga, zöld, indigókék, kék, bíbor, színnel rendelkező, szín nélküli¹¹. Egy pillantással már világos, melyik szinten vagy. Ha az ember eléri az átlátszó testet és tovább műveli magát felfelé, ő már túlment a világi *Fa* művelésén. Már kapott egy gyümölcshelyzetet, az azt jelenti, hogy már belement az arhát kezdeti gyümölcse *Fájának* a művelésébe. A világon túli *Fa* művelése, a három világgörből kimenne, többé nem vetni alá magát a reinkarnációnak a hétköznapi emberek között. Ha a művelésnek most vége, ő arhát. Ha tovább műveli magát felfelé, jön az arhát helyes gyümölcse, ennél is léteznek színek. De ez a fajta piros, narancssárga, sárga, zöld, indigókék, kék, bíbor más, mint a világi *Fában* levő, a színek nagyon erősek a világi *Fa* művelésénél, úgy, mint a hétköznapi emberek között levő színek. Azon a szinten ezek áttetsző piros, narancssárga, sárga, zöld, indigókék, kék, bíbor, színnel rendelkező, szín nélküli. Ha még tovább műveli magát felfelé, még mindig kilenc szín létezik, amelyik még áttetszőbb, még finomabb és még szebb. Ezen a módon ismétlődik ez. Ezért lehet látni, melyik lépésig művelte magát egyvalaki.

Vagyis ez nem látható az emberek számára, nem hagyja magát olyan tisztán látni a hétköznapi emberek által, éppenséggel létezik a felismerés. Mi felismerni való van még, ha minden dolog, amit az emberi test művel, megmutatkozik a felszínen? Mindenki művelné magát, mindenki csinálná velünk, ki nem tanulná ezt? Mindez igaz. Még a legbűnösebb emberek, akik semmi kegyelmet sem érdemelnek többé, a nagyon rossz emberek is tanulnának, akkor nem létezne többé a megvilágosodási képesség kérdése. Akkor nem is művelhetnék többé magukat. Némelyek azt mondják: Ha én ezt nyitott szemmel tisztán látom, tanulom. Az nem megy. Ha egy ember mindent tisztán és világosan lát, biztosan nem művelheti magát többé, nem megengedett neki többé, hogy művelje magát. Mert az embereknek felismerésen keresztül kell kijutniuk a ködből, csupán az művelés. Ha egy ember százszázalékosan eljutott a megvilágosodáshoz és mindent látott, nem művelheti magát. Miért? Mert semmit sem számít többé, ha tovább műveli magát; ő már látta, hogy ez igaz. Látta a sorsszerű összefüggést az emberek közötti konfliktusoknál; látta, hogy az az ember, aki egy másikat zaklat, a zaklatott személynek *de-t* fog adni. Láthatja az igaz arculatot, és természetesen művelni fogja magát. Ez még művelésnek számít? Ez elvétel. És nem is lehet eltávolítani egy hétköznapi ember szívét.

Ha a konfliktusokban egy ember a hétköznapi embernek azt a szívét távolítja el, saját magának kell felismernie. Ha mindent világosan és tisztán lát, az azt jelenti: Semmi művelés többé. Ezért, miért emelheti meg csak nagyon nehezen a szintjét a buddha? Mert nincs egy konfliktusa sem és mindent világosan és tisztán lát. Hogyan műveli magát? Még nehezebb, hogy művelje magát, ezért akarnak mindannyian a hétköznapi emberek közé jönni és művelni magukat. Csak ha a ködben műveli magát az ember, emelkedhet meg nagyon gyorsan. Lehet, hogy a művelésnél az ember lát egy picikét. Természetesen nem megengedett az embereknek, hogy lássák a pontos részleteket.

Az ember művelésénél kezdettől fogva végig létezik a felismerés, a ködben műveli magát. Nyugaton a hitről beszélnek, kezdettől fogva végig a hitről beszélnek; ha te nem hiszed, semmi sem létezik. Csak ha elhiszed, érzékelteti veled. Ha némelyek Jézus képe előtt gyónnak, valóban az az érzésük, mintha Jézus meghallgatná őket és valaki megválaszolná a kérdéseiket. A nyugaton levő művelési módszerek már csak ilyenek. A vallásban levő hit szintén egyfajta művelés. Jézus a mennybe viszi a hívőket; ha az ember teste nem rendelkezik művelési energiával, energiával, nem juthat a mennybe. Ehhez még léteznek a rossz gondolatok, amelyek a hétköznapi emberek között jöttek létre, és a testen levő karma, a magas szintek kozmikus tulajdonságai akadályozni fogják őt, egy nagyon rossz ember teste és szellemei teljesen fel fognak oszlani, semmi sem marad meg többé, hogyan lehetne az, művelési energia nélkül ez nem megy. Miközben egyvalaki hisz, gyónik, megemelkedik és jó emberré válik, azon az oldalon ő átváltoztatja számára a művelési energiát. Ugyan növekszik a művelési energiája, de neki ezt nem mondják meg, mert nem beszélnek a művelési energiáról, hanem csak arról, hogy jó

emberré váljon. A szerzeteseknél ugyanígy van, ők nem nemesítik a művelési energiát. Miért növekszik náluk a művelési energia? Ha nem is mondják meg nekik, hogy rendelkeznek művelési energiával, a művelési energia növekszik náluk.

Buddhák és *daók*

A taoista rendszerben egyedül műveli magát az ember, a taoizmusnak nem kellene léteznie. A taoizmus ténylegesen az újkor reformjának egy eredménye volt. Az összes különböző történelem előtti korszakban a taoizmus sohasem létezett. Mert a taoista rendszerben nem beszélnek az összes élőlény átfogó megváltásáról, egyedül a maga számára való művelésről beszélnek, a nyugalomról beszélnek. Ezért igyekeznek felismerni a *Zhent*, a *Zhen*, *Shan*, *Ren* között speciálisan ezt a *Zhent* igyekeznek felismerni és ezzel művelni magukat; az igazat művelni és a természetet megtartani, az eredethez, az igazhoz visszatérni. A *daók* a nyugodt művelésről beszélnek, ezért egyáltalán nincs meg az a kívánságuk, hogy átfogóan megváltssanak minden lényt. Ha sikeresen művelték magukat, ők vándoristenségek. Valójában a taoizmus tulajdonképpen a hétköznapi emberek ragaszkodása által jött létre. Az emberek hajlanak arra, hogy egy csoport segítségével hatalmat gyakoroljanak, hogy az emberek egy csoportjában együtt csinálják ezt, minden embernek megvan ez a ragaszkodása a sikerhez és előnyökhöz, ezért csinálnak nagyon gyorsan ilyesmit.

Valójában a taoizmus nem létezik. Arra tanítja a tanítványokat, hogy egyedül műveljék magukat. Ámbár a taoizmusban sok tanítvány létezik, nem fogják mindannyian megkapni az igaz hagyományt. Ha látja, hogy egy tanítvány jó, neki adja át az igaz hagyományt. Ha nem létezik egy jó tanítvány sem, szabad marad és gondtalan és azt tesz, amit akar. Mert ő elérte a *Daót* és egészen szabad.

A buddhák azok buddhák, a *daók* azok *daók*. Egyáltalán nem lehetséges egybeolvasztani a két rendszer alapelveit. De az, amit mi gyakorolunk, valóban nagyon-nagyon nagy. Mi a világegyetem szerint gyakorolunk, ebben minden bele van foglalva. A mi álláspontunk a buddhista rendszerben helyezkedik el, a fő elméletek és sajátosságok mind buddhisták. De ez a *Fa* túlmegy a buddhákön, túlmegy a *daók*ön. Különböző szinteknek különböző megértésük van, különböző szinteknek különböző megjelenései vannak. A *Falun*-világban léteznek az ő felismeréseik, a *Falun*-világon túl léteznek magasabb felismerések, és léteznek még magasabb felismerések, ha még tovább megy túl ezen.

Létezik még valami, azt ősisetségnek hívják. Semmit sem használ ilyesmit elmagyarázni a mai művelőknek, ez számukra elképzelhetetlen, ők nem érhetik el azt. Ezért csak a buddhista és taoista rendszerről beszélek. Nem megy, ha túl magasan magyarázok, az emberek nem is tudják azt elfogadni. Nem megengedett az embereknek, hogy tudják ezt.

Semmilyen bemutatók az emberek megváltásánál és a *Fa* magyarázatánál

Semmit sem használ, hogy azokkal a szerzetesekkel, akik a hétköznapi emberek között művelik magukat, mindenekeelőtt azokkal a szerzetesekkel, akik nem jutottak el a beteljesüléshez, az igaz *Fáról* beszéljünk. Semmit sem tudnak. De azok a szerzetesek, akik eljutottak a beteljesüléshez, nem a földi világban találhatók, ők mindannyian elmentek a hegyek és erdők mélyébe. Ők mindannyian tudnak rólam, csak a hétköznapi emberek nem. Sok magas ember tud rólam. Néha jönnek titokban, körülnéznek egyszer és megint elmennek. Némely mások azért jönnek, hogy egypár szót váltsanak velem. Ámbár sok-sok éven át művelték magukat a hegyek és erdők mélyén, nem művelték magukat magasra. Mert az út, amit járnak, nagyon kemény, nem a nagy utakon művelik magukat, hanem a kis utakon, ezért a hosszú művelés ellenére sem kaptak helyes gyümölcsöt. De ők nem jönnek a földi világba, ezért a természetfeletti képességeik nincsenek lezárva és a képességeik erőteljesen mutatkoznak meg. A földi világban való művelésnél sok nagy természetfeletti képességet normális módon le kell zárni. Ha nem lennének lezárva és egyszer arra gondol az ember, egy ház megcserélné a helyét, és akkor az már nem megy. Egyáltalán nem megengedett elpusztítani a hétköznapi emberek állapotát. Ezért hiszik az emberek, hogy ők magasra gyakorolták magukat. A hétköznapi embereknél ez már csak így van: Aki meg tudja mutatni a képességeit, annak magasnak kell lennie. Azok a dolgok, amiket azok a csigong-mesterek bemutatnak, mind kis képességek és kis technikák, olyan kicsik, hogy szájalmasak, azok semmik. De a hétköznapi emberek már nagyon magasnak találják azokat.

Hogy a *Fa* terjesztésénél semmit sem mutatok be, az azt jelenti: A megjelenésem célját már egészen világosan és tisztán elmagyaráztam. Ha én valamit bemutatnék és egyidejűleg terjeszteném a *Fát*, az azt jelentené, hogy eretnek *Fát* terjesztek. Azok az emberek, akik jöttek, akkor nem a *Fát* akarják tanulni, hanem a technikáimat. Sákjamuni buddha akkoriban szintén nem úgy csinálta. Az rendben van, betegségeket gyógyítani, mindenesetre te nem láthatod, ő csak újra egészségesnek érzi magát. Hogyan gyógyították meg? Az tőled függ, hogy hiszel-e ebben vagy sem. A beteg újra egészséges; hinni, nem hinni, fáj, nem fáj, egy harmadik nem tudja azt. Ennél még létezik a megvilágosodási képesség, az rendben van, betegségeket gyógyítani. Akkoriban Jézus és Sákjamuni buddha ezt szintén úgy csinálták. Csak Lao-ce nem. Lao-ce tudta, hogy az embervilág egyszerűen túl romlott. Ő teljes sietséggel ötezer írásjegyet írt, aztán átment a hegyszoroson és nyugatra ment.

Az emberi társadalom nagyon bonyolult, ki tudhatja már, melyik dimenzióból jön egy ember, aki a földön van. Az istenségek abban a dimenzióban még törődni akarnak vele. Egyedül attól függ, hogy fel tudja-e ismerni; ha fel tudja ismerni, visszatérhet. De ők azt is tudják, hogy annak az embernek nincs többé reménye és már meghaladja az erejüket, hogy törődjenek vele, de mégsem akarják feladni. Amikor Jézus akkoriban fellépett és embereket váltott meg, úgy vélték, hogy ő megzavarta a dolgaikat. „Ez az ember hozzám tartozik, ezt az embert hozzám kellene megváltani, hogyhogy te a mi dolgainkkal törődsz?” Aztán nem működtek többé együtt. Az ok éppen ez a szív volt, tulajdonképpen az nem volt helyes. Jézus viszont nem törődött azzal, hogy ez az ember hozzád vagy hozzá tartozik; az volt a célja, hogy embereket váltson meg. Látta, hogy minden lény szenved, akkor meg akarta váltani őket és lehetővé tenni az embereknek, hogy felfelé jussanak. Így Jézus sok-sok különböző dimenziókban levő istenséget befolyásolt. Végül a konfliktusok olyan nagyon kiéleződtek, hogy megmutatkoztak a hétköznapi emberek társadalmában; mint a hétköznapi emberek társadalmában levő konfliktusok ezek Jézuson csúcsosodtak ki. Jézus nem tudott ezektől megszabadulni és csak meghalni tudott és megfeszíttetni magát, úgyhogy a haragjuk lecsitult. Mivel levetette a hétköznapi ember hús-vér testét, nem tudtak többé haragot táplálni iránta, és így a számtalan probléma meg lett oldva. Ezért mondták, hogy Jézus az összes lényért visel el szenvedést, ilyen a jelentés.

Sákjamuni buddha is csak nagyon fáradtságosan terjesztette a *Fát*, egész idő alatt az Indiában levő hét vallással küzdött. Akkoriban az eredeti brahmanizmus nagyon erős volt. Végül Sákjamuni buddha szintén nem érte el azt a célját, amit tulajdonképpen el akart érni, és elment.

Lao-ce megírta az „Ötezer írásjegy”-et és aztán távozott, ő a követőkkel csináltatta. De ennek úgy is kellett lennie, ez szintén a mennyei gondviselés volt. Mert a taoista rendszerben nem megengedett vallásokat alapítani, hiba volt vallásokat alapítani a taoista rendszerben. Mert egy taoista egyedül a maga számára való művelésről beszél, az igazat művelni, nyugodtan művelődni, ezért egyetlen egy

tanítványnak adja tovább a hagyományt. Mert tanítványokat kell kiválasztania és jó embereket kiválasztania, azért hogy átadja. Nem tud minden lényt átfogóan megváltani, nincs meg ez a kívánsága, ő az igazat műveli. Ámbár a taoista templomban olyan sok ember létezik, csak egy létezik, akit kiválasztott, csupán akkor adja tovább, a többiek mind csak reprezentációs célokra vannak ott. Ezért a taoista rendszerben nem kellene vallásoknak létezniük. Korábban ők mindig is egyedül művelték magukat a hegyekben.

Amiket Konfucius magyarázott el, azok az alapelvek voltak, hogyan kellene viselkedniük az embereknek, és nem a műveléshez való valamik voltak. De a kínaiak hasznot is húztak a dolgaiból. A „középút” gondolata lehetővé teheti az embereknek, hogy legyőzhetetlenek maradjanak. A csúcs elérve, következik a fordulat, ha a csúcs el van érve, talán lefelé megy. Ezért törekszik a „közép”-re, örökre a középső állapotban tartózkodni. „Én nem megyek felfelé, de még mindig jobb vagyok, mint azok ott lenn, én sohasem fogok veszíteni.” Ha valamit túl abszolútan csinálnak, az ellenkezőjébe fog átsapni. Ezzel a hétköznapi emberekre gondolunk.

A hegyek és erdők mélyén élő sok gyakorló látta az összes eseményt, amelyik felbukkant a történelemben és fel fog bukkanni a jövőben, de senki sem törődik vele, közülük egyik sem akar törődni vele. Az ok az, hogy ők tudják, hogy mindezt az égi jelenségek változásai okozzák. Ennek pontosan így kell lennie.

Aki a mennyei gondviselés ellenére cselekszik, az megtorlást fog elszenvedni, senki sem meri azt tenni. Mindannyian azt mondják, hogy *Yue Fei* jó volt, de miért nem tudta *Yue Fei* megmenteni a déli *Song*-dinasztiát, ámbár a *Yue* család olyan erős volt? Pontosán mivel az a mennyei gondviselés volt. *Yue Fei* rendületlenül meg akarta menteni a *Song*-dinasztiát, de egyszerűen nem tudta elérni azt, lényegében ő a mennyei gondviselés ellenére cselekedett, A *Song*-dinasztiát pontosan meg kellett semmisíteni, de ő mégis meg akarta menteni, ezért cselekedett ő a mennyei gondviselés ellenére. Mi ezt most csak úgy mondjuk. Az emberek tervezése nem pótolhatja a menny tervezését. Itt nem arra gondolok, hogy *Yue Fei* nem volt jó, csak erre az alapelvre gondolok.

Azon dolgok, amiket az emberek a hétköznapi emberek álláspontjából helyesnek tartanak, nem feltétlenül helyesek. *Qin Shihuang*, *Han Wudi*, mindegy, melyik császár, bármit is csinált, az utána jövő emberek megítélik őt. A jó és a rossz, úgy ahogyan a hétköznapi emberek a saját szempontjukból, a saját szilárd nézeteikkel értik meg és gondolják el, az nem igazán a valódi jó és a valódi rossz. Azonkívül az emberek saját magukat veszik mércéül, amivel az emberek megítélik a jót és a rosszat: „Ha ő jó hozzám, akkor azt mondom, hogy ő jó; ha valami előnyös számomra, akkor azt mondom, hogy az jó”. Ezért az nem feltétlenül igazán jó. A jót és a rosszat csak a kozmikus tulajdonságokkal, a *Fával* lehet megítélni. Azok örökre változatlanok maradnak, azok a világegyetem alapelvei és azok az egyetlen mérce a megítélés számára, hogy valami jó-e vagy rossz. *Qin Shihuang* sok embert ölt meg és egyesítette Kínát, különböző országok sok királyát ölte meg, és mindannyian gyalázták. Ő uralta minden országban a királyokat és az embereket, ezért mindannyian gyűlölték őt, mindannyian gyalázták őt. Vagyis mindannyian a saját álláspontjukból ítélték meg a jót és a rosszat. Az elkerülhetetlen volt, hogy egyesítse Kínát. Ezt a mennyei gondviselés okozta. Ha nem működött volna együtt a mennyei gondviseléssel, nem is csinálhatta volna meg azt és nem egyesíthette volna Kínát. Ezért a hétköznapi emberek között levő dolgok mármost ilyenek. Mi művelők sohasem teszünk megjegyzéseket. Egy művelő nem fog érdeklődni a politika iránt, különben ő egy politikus és nem művelő.

Ha az emberiség belép egy bizonyos korszakba, a karma nagyon nagy, akkor az emberek a legbűnösebbek és többé nem szolgálnak rá a kegyelemre. Hogy a karma nagyon nagy, az azt jelenti, hogy ők saját maguk nem tudják többé kiegyenlíteni, nem lehetséges többé, hogy olyan sok karmát, amit a sok életben gyűjtöttek, kiegyenlíthessenek, ezért ezeket az embereket meg fogják semmisíteni. Hogyan fogják megsemmisíteni őket? Az emberiségnél előforduló kis *jie*-katasztrófákon keresztül fogják megsemmisíteni az embereket. A háborúk a legpraktikusabbak, a történelem mármost ilyen.

Egy dinasztia mindegyik első császáranál a harc némely intelligens lényei születtek a világra és harcoltak érte. A harc ilyen intelligens lényei speciálisan teszik ezeket a dolgokat, ezért a tevékenységük ellenére sincs érdemük, de nekik karmájuk sincs, ők csak teszik ezeket a dolgokat. Hosszúak, hosszúak a korszakok, hányan nincsenek eltévelyedve.

A buddhák az embereket váltják meg és nem az áldásért vannak ott

A buddhista rendszerben egyáltalán nem beszélnek arról, hogy lehetővé tegyék az embereknek, hogy meggazdagodjanak. A karma okoz betegségeket, ezért azt szintén nem mondták meg az embereknek, hogyan távolíthatják el a betegségeiket és tarthatják fenn az egészségüket. A buddhizmusban az összes lény átfogó megváltásáról beszéltek, ezzel arra gondoltak, hogy a hétköznapi emberek szenvedéssel teli környezetéből a túloldalra váltják meg az embereket a nirvánán keresztül, ezt Sákjamuni buddha mondta. Ez azt jelenti, téged a mennyországba fognak juttatni. Annak, amit Jézus mondott, szintén ez volt a jelentése, nem lehet megmondani, ki magasabb és ki alacsonyabb. Csak a modernizálódott emberek nem ismerik ezt fel és azt mondják, hogy Buddha embereket áldhat meg, eltávolíthatja a betegségeiket és lehetővé teheti számukra, hogy meggazdagodjanak, a nagy megvilágosultak ereje határtalan és embereket válthatnak meg. A hétköznapi emberek a Buddhának az emberekkel szemben tanúsított megváltását az emberekkel szemben tanúsított védelemnek tartják, azért imádják a Buddhát, hogy áldja meg őket és távolítsa el a betegségeiket, ezt és azt. Valójában a Buddha egyáltalán nem törődik ilyen dolgokkal. Ezek azok a megromlott felismerések, egy elidegenedés, amelyek a modern megromlott emberiség nézeteire vezethetők vissza. A buddhista szútrák tulajdonképpen nem tartalmaznak ilyesmit. Ezért gyakran beszélek arról: Te füstölőpálcikákat égetsz és gazdagságért imádkozol Buddhához, de a Buddha egyáltalán nem törődik azzal, hogy te meggazdagodhatsz-e vagy sem.

Ha te Buddhát imádsz, a Buddha viszont egyáltalán nem törődik azzal, hogyan gazdagodhatsz meg, ellenkezőleg arra szólít fel téged, hogy távolítsd el ezt a kapzsiságot. Ha neked az életben valóban nehézségeid vannak, az egy anyagiakban felkínált szívesség, hogy szavatolja a biztonságodat; nem fog hagyni téged semmi gazdagságot kapni, ha neked nincs gazdagságod. Ami a betegséget illeti, a Buddha azt karmának tartja, amivel az előző életéből tartozik az ember. Tehát némelyik gazdagságért imádkozik a buddha-szoborhoz, végül valóban meggazdagodott. Milyen gazdagságot kapott ő valójában? Azon a buddha-szobron nem létezik egy buddha sem, ő egy hamis buddha, amelyik imádáson keresztül jött létre. Némely másokra rókák tapadnak, vagy olyan zűrzavar, mint kígyók és sárga menyétek és így tovább. Segít neked, hogy meggazdagodj, mert ez úgy van, mintha te imádnád és kívánnál tőle valamit. Feltételei vannak, ha segít neked, hogy meggazdagodj. Ebben a világegyetemben létezik egy alapelv: Veszteség nélkül nincs nyereség. Kihasználta az ennél az alapelvnél létező hiányosságot, az emberi testet akarja bírni. Az az ember mély meghajlást végez és meg akar gazdagodni, akkor gazdagodj hát meg! Ha azok a dolgok, amikkel a tested rendelkezik, nem jók, nem törődik veled, nem is gazdagodhatsz meg, hiába imádkoztál. Ha megállapítja, hogy a testeden jó dolgok léteznek, hogy téged gazdagságot kapni, akkor elveheti tőled a jó dolgokat. Ha pénzt kívánsz magadnak, természetesen azt adja neked. De az ember saját maga nem tudja, hogy az, amit elveszít, egy olyan veszteség, amit talán soha többé nem kaphat vissza. Az embernek nem csak egy élete van, a következő élete talán még nyomorúságosabb!

Az emberiség hanyatlása és a veszélyes nézetek

Ha te Kína ősi korszakaiban a *Dao* műveléséről beszéltél, az emberek azt mondták, hogy ez az ember valóban egy könyörületes gyökérrel rendelkezik. Ha buddhákról, *daó*król és istenségekről beszéltél, mindannyian azt mondták, hogy valóban csodálatra méltó vagy. Ha viszont ma a buddhává, illetve *daó*vá való művelésről beszélsz, mások nevetni fognak rajtad. Az emberek erkölcsi nézetei roppantul megváltoznak. Az emberek erkölcsi nézetei gyorsan csúsznak lefelé, nagyon gyorsan, ezért mondják, hogy a nézetek azon vannak, hogy megromoljanak. Azonban azt hiszik, hogy az emberek a régi korokban tudatlanok és babonások lettek volna. Az emberek nézetei nagyon erősen megváltoznak, nagyon szörnyű. Mindenekelőtt Sákjamuni buddha mondta: A *Fa*-vég idején a társadalomban végbemenő változások valóban leírhatatlanok. Egy példa: A mai társadalomban az embereket nem fékezi meg a szív *Fája*, mindenekelőtt Kínában nem. Külföldön ugyanúgy van, csak külföldön mások a megjelenési formák. A szárazföldi Kínában a „kulturális forradalom” során áttörték és eltávolították az úgynevezett régi gondolatokat és nézeteket, az embereknek nem volt megengedett, hogy azokban a dolgokban higgyenek, amiket Konfuciusz mondott. Az embereket nem fékezte meg az erkölcs, semmi erkölcsi szabályozások, és az sem volt megengedett, hogy a vallásban higgyenek. Az emberek nem is hiszik el, hogy rossz tettek miatt megtorlást fog elszenvedni az ember.

Ha az embereket nem fékezi meg a szív *Fája*, mit gondolsz, nem mernek ők mindent megtenni és mindent csinálni? Ez a legkomolyabb probléma, amely előtt a mai emberiség áll. Némely külföldiek nem mernek üzleteket kötni Kínában. Mindenekelőtt a fiatalok, könnyelműen: „Ölni!”, „Ütni!”, nagyon rossz. Manapság ez Kínában rosszabb, mint külföldön. Kiváltképp amikor éppen az alvilágok harcáról szóló filmeket vezették be a szárazföldön, hitték az emberek a szárazföldön, hogy Hongkong és más országok mind ilyen kaotikusak volnának. Valójában nincs úgy, csak túlzások vannak a filmekben, azért hogy vonzza a közönséget és kielégítse az izgalom utáni hajsztát. Valójában az emberek minősége ott jobb, mint belföldön és sokkal civilizáltabbak. De belföldön a fiatalok megtanulják. Mivel az elszigetelt állapotban levő emberek Kínában hirtelen ilyen dolgokkal kerültek érintkezésbe, azt gondolták, hogy külföldön ez így volna.

Azokat az aljas vállalkozókat, akik a régi Sanghajban tűntek fel és a televízióban mutatják be őket, nagyon gyakran utánozzák belföldön. De ez csak egy leírás a régi Sanghajról a harmincas években, azonkívül ez csak egy művészi túlzás, a valóságos élet azonban nem volt olyan. Az alvilág harcáról szóló hongkongi filmek és tévéműsorok nagyon rossz befolyást fejtettek ki az emberek nézeteire a szárazföldi Kínában. Az emberiség erkölcsi nézetei megváltoztak, Kínában homoszexualitás, kábítószerfüggőség, kábítószerárúsítás, az alvilág, szexuális szabadosság és prostitúció bukkant fel, egyszerűen nagyon rossz! Némelyek azt mondják, az még rosszabb, ha a faragatlan emberek bontakoznak ki. Semmi sem fékezi meg őket és mindent meg mernek tenni. Az nem szörnyű, ha az emberek már ilyen messzire jutottak? Hogyan fognak kinézni az emberek, ha tovább fejlődnek? A jóról és a rosszról szóló nézet pontosan fordított. Ma azokat tisztelik, akik gonoszok, akik a legtöbb képességgel rendelkeznek és ölhetnek és verhetnek, ilyesmit dicsőítenek.

Az emberiség erkölce erősen lecsúszik, az egész világban így van. Az emberek nézetei nagyon erősen megváltoztak. Ma a szép még csak olyan jó sem, mint a csúf, a könyörületes még csak olyan jó sem, mint a gonosz, a rendes még csak olyan jó sem, mint a lompos. Egy konkrét példa: Korábban egyvalakinek gyakorolnia kellett, ha egy zenész, egy énekes akart lenni. Uralnia kellett az éneklés módszereit és a zeneelméleteket is meg kellett értenie. De valaki, aki csúnyán néz ki és nagyon hosszú, bozontos haja van, ma vadul összevissza kiabál a színpadon, Áá...Há..., a televízió már sztárrá emeli, a hang nagyon förtelmesen cseng. Némely csúf és gonosz dolgok az erkölcs hanyatlásával valami széppé váltak az emberek nézeteiben, mindannyian fanatikusán törekszenek azokra. A festészet műveinél ugyanígy van. Egy macska farkát tintába mártják és hagyják önkényesen rohangálni, aztán az egy műalkotás. És az olyasmi, mint az absztrakt művészet, impresszionizmus, mi az? Minél csinosabban festettek meg egy képet, minél szebb volt, annál inkább szerették az emberek. Mit gondolsz, milyen holmi ez most?! Ezek annak a következményei, hogy a művészek az úgynevezett emberi természet felszabadítására törekszenek. Ha az erkölcs nem szabályozza az emberi természetet, az a démontermeszet nagy kitörése. Létezhetnének-e szép dolgok, ha az emberek ebben az állapotban találhatók? Az emberek összes nézete megváltozik.

Mire törekszenek ezek a művészek? Ők az emberi természet felszabadításáról beszélnek, anélkül hogy egyáltalán tekintettel lennének valamire vagy megfékeznék magukat, és tetszés szerint cselekszenek. A buddhizmusban megmondták: Ha az emberszív számára nem léteznek erkölcsi szabályozások és erkölcsi fék, az, amit az emberek kibocsátanak, démontermészet. Nézd csak meg magadnak a mai művészi és irodalmi alkotásokat! A hétköznapi emberek nem tudják, mi a baj, valójában ez mind a démontermészet nagy közzététele.

Ezt még a boltokban levő játékszerekhez: Korábban az emberek a legcsinosabb babákat vették meg. Ma annál jobban adják el őket, minél csúfabbak. Halálfejek, démonok, sőt az ürülék alakja is játékszerré vált és eladják. Minél borzalmasabb, annál jobban adják el! Az nincs úgy, hogy az emberek nézetei megváltoznak és az ellenkező irányba váltanak át?

Mihelyt kimondják, mi történt az emberi társadalomban, azt azonnal meg tudják érteni az emberek, ez azt jelenti, hogy az ember eredeti természete nem változott meg. De az emberiség már egy ilyen veszélyes helyzetbe csúszott le. Amikor a nyugati országokban tartottam tanfolyamokat, beszéltem a homoszexualitásról, azt mondtam: Az önkényes magatartás a szexben nálatok nyugati embereknél már olyan rosszá vált, hogy létezik vérfertőzés. Aztán némelyek kérdéseket tettek fel: „A homoszexualitás az állam által védett.” A mérce annak a megítélésére, hogy valami jó-e vagy rossz, nem függ egy ember vagy egy közösség jóváhagyásától. Minden ember a saját nézetei szerint ítéli meg a jót és a rosszat. „En jónak tartom őt, vagy ő jó hozzám, akkor azt mondom, hogy ő jó.” Vagy már kialakított egy szilárd nézetet; ha valaki ezen nézet szerint jó, akkor azt mondja, hogy ő jó. Egy közösségnél ugyanígy van. Ha valaki megfelel azon közösség érdekeinek vagy előnyös valamilyen cél számára, akkor azt mondják, hogy ő jó, és aztán egyetértenek azzal, hogy ott van, de ő nem feltétlenül igazán jó. A kozmikus alapelvek, a *Fofa* azonban változatlan marad és az egyedüli mérce arra, hogy megítéljük az emberiséget és az összes dolgot, az egyedüli mérce annak a megítélésére, mi jó és mi rossz. Azt mondtam nekik: Egészen világosan megmondva, a kormányzatok egyetért ezzel, de a ti Istenetek nem! Valójában mindegyik alkalommal, amikor eljön ez az idő, az emberiség nagyon veszélyeztetett és ellenőrzésen kívüli. Ma már ez ilyenné vált; ha tovább fejlődik, mit gondolsz, milyen állapot fog jönni?! Sákjamuni buddha azt mondta: A *Fa*-vég idején sok démon fog emberként újraszületni, ők szerzetesekké és apácákká válnak a templomban, azért hogy szabotálják a *Fát*. Mindenekelőtt Tajvanon sok nagyon híres szerzetes és laikus ténylegesen démon. A vallásuk vezetőinek nevezik magukat, saját maguk nem is tudják, hogy ők démonok. Mielőtt jöttek, már elrendezték az egész életüket, azután újraszülettek és a szabotázsuk terve szerint járják az életútjukat. Indiában léteznek némely nagyon híres úgynevezett nagymesterek, a legtöbbjükönél közülük pitonkigyók tapadtak rájuk. Kínában viszonylag sok olyan *qigong*-mester létezik, akinél egy állat tapad rá¹². A *Fa*-vég ideje mármost a káosz ideje. Az Aum Shinrikyónak a feje Japánban egy a pokolban levő kísértet volt, amelyik újraszülettek, a démonok káoszba juttatják az embervilágot. Az emberek ebben tartózkodnak és a világi dolgaikban nincs idejük, hogy elgondolkozzanak az ilyen kérdésekről. Ők is úgy találják, hogy valami nincs rendben a társadalomban, de nem tudják, hogy az már ilyen mértékben romlott. Ha ezt kimondják, mindannyian megrémülnek.

Ezért én ezt a *Fát* nem is egy hirtelen ötlettől vezérelve terjesztettem. Különböző formájú zavarások is léteznek. Te az ortodoxot terjesztetted, ő az eretneket terjeszti, némelyek szintén úgy adják ki magukat, mintha ortodoxok lennének, ők is a jó felé hagyják fordulni az embereket, de az ő céljuk nem az, hogy a jó felé forduljanak, az ő céljuk fénykerülő. A *qigong* jól fejlődött a kezdetben, de most eretnekké vált. Nagyon nehéz egy tiszta helyet találni.

Az emberiség a végső *jie* idején

Sok ortodox vallás az egész világban nem válthat meg többé embereket. Mert a követők meghamisították némely eredeti ortodox vallások szútráit, és a követők hibásan értették meg és egyfajta tudásnak tartották a tanítást. Például a buddhizmust valami filozófiai dolognak tartják és akként tanulják, és mindent, amit nem lehet megmagyarázni a modern tudománnyal, a régi korokban élő emberek fantáziájának és primitív mítoszoknak és hagyományoknak tartanak. A buddhista és a keresztény szerzetesek csak könyveket olvasnak és nem művelik magukat ténylegesen, a templomban létrejött egy kis társadalom, amelyik ármánykodik és harcol egymás ellen. Némelyek meggazdagodnak „a buddhák nehézségein” keresztül, nekik olyan sok ragaszkodásuk van, hogy még csak olyanok sincsenek, mint a hétköznapi emberek. Ők alig tudják saját magukat megváltani, hát még másokat! Némely nagyon híres buddhista szerzetesek, taoisták és keresztény szerzetesek a saját nézeteik és a kicsi picike megértésük szerint írtak könyveket a szútrákról és önkényesen értelmezték a buddhista szútrákat és a Bibliát, úgyhogy tévutakra vezetik az embereket. A nagy megvilágosultak szavai nagyon mély tartalommal rendelkeznek. Miközben a művelők állandóan emelik a szintjeiket és látóköreiket, a *Fofa* a különböző szintek mindegyikén rendelkezhet vezető hatással, mindegyik tett, amelyik megváltoztatja a nagy megvilágosultak eredeti szavait, a *Fa* szabotálása.

Azok az úgynevezett értelmezések, amelyeknek segíteniük kellene az embereknek, hogy megértsék a buddhista szútrákat és a Bibliát, nagyon messze távol vannak a Buddha szavainak az igazi tartalmától, sőt ezek kétféle dolgok; azt a picikét is, amit megértettek, csak a saját szintjeiken értették meg, amelyek nem sokkal magasabbak, mint a hétköznapi emberek szintjei, a még magasabb szinteken levő tartalmakról egyáltalán semmit sem tudnak, mert ők nem művelték magukat olyan magasra. Hogyan tudhatja az ember a tathágata szavainak az igazi értelmét magas szinteken, ha nem érte el a tathágata szintjét? Azok a szövegek csak a *Fát* szabotálhatják és nem válthatnak meg embereket. Azok a könyvek, amiket a hírnévre és gazdagságra törekvő szív által írtak, az író gondolati kereteibe vezetik be azokat az embereket, akik buddhát művelik; azok az emberek, akik még rosszabbak, ráadásul amellet szállnak síkra, hogy a vallásnak hozzá kellene igazodnia a mostani társadalom követelményeihez, ők meg akarják változtatni a vallás tartalmát. A *Fofa* a menny alapelve, amelyik megváltoztathatatlan és elpusztíthatatlan, mint a vadzsra. Azt akarják, hogy a *Fofa* igazodjon hozzá az emberiséghez, amelyiknek az erkölce megromlott, és nem azt, hogy az emberiség a *Fofa* szerint emelkedjen fel vissza; milyen nagy a bűn, az már világos. Mindenekelőtt azok, akik azért írtak könyveket, hogy a szútrákat tetszés szerint értelmezzék, zavarták meg komolyan az ortodox *Fát*, ténylegesen ők már régen a pokolban vannak.

Az emberek sok rosszat tettek a sok életükben és rendkívül nagy karmát gyűjtöttek, ez is egy tényező arra, hogy nem rendelkezhetnek ortodox hittel. Némelyek művelték magukat az előző életükben, de mivel nem művelték jól magukat és nem engedtek el különböző ragaszkodásokat, nem művelték magukat sikeresen és egy picike szerencsét gyűjtöttek. Ha még egyszer emberként születnek újra, normális módon rendelkeznek „természetfeletti képességek”-kel, az égi szemük nagyon alacsony szinteken láthatja más dimenziók néhány jelenségét, aztán a hétköznapi ember hírnévre és gazdagságra törekvő szívének az indíttatásából különféle vallásokat üznek. A felszín szemszögéből nézve arra tanítják az embereket, hogy a jó felé forduljanak, de a szívük mélyében hírnévre és gazdagságra törekszenek, a céljuk fénykerülő. A nagy megvilágosultaknak megvannak a saját világaik (mennyországaik) és embereket válthatnak meg oda; hova váltják meg az ilyen emberek az embereket? A hamis *qigong*-mesterek ugyanilyenek, némelyek buddhák akarnak lenni, némelyek beképzelik maguknak, hogy az előző életükben buddhák voltak; némelyek, akikre állatok tapadnak, dicshimnuszokat zengenek annak a *qigong*-mesternek, olyasminek nevezik, mint tiszteletre méltó mester és így tovább, akkor ez a hamis *qigong*-mester örömmámorba esik. Ez saját maga és mások becsapása, ők mindannyian kísértetek, akik azért jönnek a világba, hogy káoszba taszítsák az embervilágot.

A földi világot egészen kaotikussá tette az eretnek és a gonosz, évek ezerein keresztül adták át a hamis vallásokat, eretnek vallásokat és sok reformált vallást is, nehéz megkülönböztetni az igazat a hamistól. Az eretnek vallásoknak és a boszorkány-vallásoknak a tantételei mind eretnekek és gonoszok, némelyek mégis hisznek a boszorkány-vallások vezetőiben és tisztelik őket. Akkor az nincs úgy, hogy az emberi erkölcs nincs többé ott? Miért jutottak egy démoni útra? A legtöbben azért törekszenek

technikákra, hogy embereknek ártsanak, nekik megvan az a szívük, hogy embereket károsítsanak meg, és sohasem gondolnak arra, milyenek lesznek ők saját maguk a jövőben. Mert az eredeti ortodox vallások beléptek a *Fa*-vég idejébe és nem tudnak többé embereket megváltani; minden démon a világba jön, hogy szabotálja a *Fát*, hogy káoszba taszítsa a világot. Az emberiséget nem fékezi meg többé a szív törvénye, nem szabályozza többé az erkölcs. A démonok sarkallják őket és minden elképzelhető gonosztettet megtesznek, az erkölcs és a mérce a legnagyobb sebességgel csúszik lefelé. Az emberek minden gondolkodásmódja és szemlélete megváltozott: A szép még csak olyan jó sincs, mint a csúf, az ortodox még csak olyan jó sincs, mint az eretnek, a könyörületes még csak olyan jó sincs, mint a gonosz, a rendes még csak olyan jó sincs, mint a lompos, az új még csak olyan jó sincs, mint a régi, az illatozó még csak olyan jó sincs, mint a büzlő. A férfiak hosszú haját viselik, a nők elkezdtek rövid haját viselni; a *yin* erős, a *yang* gyenge, a *yin* és *yang* felcserélődtek. A festészet műalkotásaiban nem léteznek többé erkölcsi szabályok, ők az emberi természet felszabadítására törekszenek, ez azt jelenti, hogy kitör a démontermészet. Olyasmit, mint az impresszionizmus és az absztrakt művészet, amelynél teszék szerint ecsetelnek összevissza, mégis elfogadhatnak az emberek mai fordított nézetei; egy halom szemetet állít oda tetszőlegesen, aztán az már a szobrászat egyik modern nagymesterének egy műalkotása; a zenénél olyasmi létezik, mint „diszkó”, „rockzene”, az ilyen lárma már társadalomképesé vált; egy rekedt hangú vakot, egy sántát és a rossz alakúak rendelkezőket sztárokká emeli a rádió és a televízió; minél csúfabb és minél gonoszabbul néznek ki a gyermekjátékok az üzletekben, annál jobban adják el őket.

A becstelen gondolatok hatása alatt azok a dolgok is drasztikusan megváltoztak, amikre az emberiség törekszik. A hírnév és gazdagság miatt: gyilkolni, fosztogatni, vádakot koholni mások ellen, cselszövéseket kieszelni mások ellen, csak pénzt ismerni, de embert, rokonokat nem, az emberek közötti kapcsolat csak pénzről szól. Ennek megfelelően a pénz miatt minden szörnyett felbukkant. Áruk, propagandaanyagok, videók és kazetták, amik káoszt okoznak a szexben, mindenütt láthatók; pénzért az ember attól sem riad vissza, hogy embereknek ártson, kábítószerket állít elő, szállítja és eladja azokat; azért hogy megvegyék a drága kábítószerket, a leépült kábítószerfüggők egy eszköztől sem riadnak vissza, lopnak, rabolnak és csalással jutnak pénzhez; a televízióban, az újságokban és műalkotásokban gátlástalanul terjesztik a szexuális szabadságot; az emberek ráadásul vérfertőzést követnek el, anélkül hogy ügyelnének a nemzedékek határaitra; a csúf és gonosz homoszexualitás a jelenlegi piszkos, abnormális lelkiállapotot ábrázolja, amelyiknél megszűnik az értelem. Az alvilágok már olyan komiszak, hogy mindegyik részen behatolnak, aztán egy felvevő piaccá váltak a fiatalok számára, akik az erőszakra és démontermészetre törekszenek; az alvilágok főnöke egy tiszteletre méltó bálványá vált, egyik ember a másik után működik ott együtt.

Sok nagy megvilágosult és próféta jósolta meg a történelemben, hogy az emberiségnek egy nagy *jie*ben lesz része ebben az időben. A mai emberiség még rosszabb, mint ahogyan a próféták megjósolták. Mivel az emberek sok rosszat tettek a sok életükben és rendkívül nagy karmát gyűjtöttek, már kellemetlenségeik vannak, mihelyt kijutnak a ház ajtaján. Az emberek nem tudják, hogy azon vannak, hogy kiegyenlítsék azokat a rossz dolgokat, amiket az előző életeikben tettek, és karmát távolítsanak el. Mihelyt mások nem jók hozzájuk, intoleránsak és nem gyakorolnak elnézést, hanem: „Te nem vagy jó hozzám, akkor én még rosszabb vagyok hozzád.” Ha mások nem provokálnak engem, nem provokálok másokat; ha mások provokálnak engem, egészen biztosan én is provokálok, és ezt még erősebben, semmi esetre sem kevésbé. Még nem egyenlítette ki a korábbi karmáját és már tartozik az újjal, iszonyatosan sok a karma a testén! Az emberiség erkölcsé gyorsan csúszik lefelé és már a veszélyesség határán van. Valójában a sok életében mindenki hozzájárult az emberiség erkölcsének a romlásához, hogy tovább rontsa a rossz helyzetet. Minden alkalommal, amikor a *jie*-katasztrófák felbukkannak a világban, az emberiségnek már nincs erkölcsé. Éppenséggel pontosan ezek a végső *jie* idejének a jelenségei.

Igaz művelés¹³

Tanítványok, ti igaz művelők! Amit én tanítottam nektek, az a buddhává vagy a *daó*vá való művelés számára szolgáló *Fa*. De ti nálam panaszkodtok a személyes érdekeitek elvesztéséről a hétköznapi emberek között, de nem aggódtok amiatt, hogy még nem tudjátok levetni a hétköznapi emberek ragaszkodását. Ez művelés? Hogy az ember le tudja-e vetni egy hétköznapi ember szívét, az a halál vizsgálja, azért hogy valóban túllépjen a hétköznapi embereken. Minden igaz művelőnek túl kell jutnia ezen a vizsgán. Ez a határ egy művelő és egy hétköznapi ember között.

Ha ti aggódtok a hírnéven, gazdagságon és érzéseken elszenvedett kár miatt a hétköznapi emberek között, ez tulajdonképpen már azt jelenti, hogy ti nem tudjátok levetni egy hétköznapi ember ragaszkodását. Jegyezzétek meg! A művelés önmagában nem fájdalmas. A döntő ennél az, hogy az ember nem tudja feladni egy hétköznapi ember ragaszkodását. Amikor nektek le kell mondanotok a hírnévről, a gazdagságról és az érzelmekről, fogjátok észrevenni csupán, hogy ez fájdalmas.

Ti leestetek a szentséges és összehasonlíthatatlanul szép világból, mivel nektek azon a szinten ragaszkodásotok volt. Összehasonlítva más világokkal ti a legpiszkosabb világba estetek le, de nem akarjátok magatokat gyorsan visszaművelni, és még ragaszkodtok a piszkoshoz a piszkos világban. Még olyan nagyon fáj nektek, ha ti elveszítetek ebből egy picit. Tudjátok ti, hogy Buddha a hétköznapi emberek között koldult, csak hogy megváltson benneteket? És én ma újra megnyitok egy nagy kaput, és terjesztem a *Dafát*, azért hogy megváltsalak benneteket. Nem keseredtem el, amiért én ezáltal megszámlálhatatlan dolgot szenvedtem el. Mi van hát még, amiről nem tudtok lemondani? Magatokkal vihetitek a mennyországba azt, amit nem tudtok a szívetekben feladni?

Éles elméjűség¹⁴

Én a gyakorlók egy részének elmondtam, hogy a szélsőséges gondolatokat a gondolati karma okozta. A jelen pillanatban sok gyakorló a mindennapok összes rossz gondolatát szintén gondolati karmaként jelöli meg. Ez nem helyes. Ha te már mentes vagy a rossz gondolatoktól, minek szükséges még művelned magad?! Hiszen nem lennél-e már egy buddha, ha már ilyen tiszta lennél? Ez egy téves megértés. Csak azok a piszkos gondolatok tartoznak a gondolati karmához, amelyek hevesen lépnek fel a fejedben, mint például azok, amelyek a Mestert, a *Dafát* vagy más embereket szidnak és amelyek nem hagyják magukat általad kiszorítani vagy elnyomni. Léteznek némely gyengébbek, viszont ezek másmilyenek, mint a normális gondolatok. Nektek feltétlenül tisztában kell lennetek ezzel.

Megvilágosodás¹⁵

Zavaros embervilág, összekeveredett gyöngyök és halszemek.

Tathágata ereszkedik le, bizonyosan feltűnés nélkül.

A *Fa* terjesztését eretnek iskolák zavarják, egész biztosan.

Daók, démonok egyidejűleg terjesztik ugyanabban a világban az útjaikat.

Az igazat a hamistól megkülönböztetni a megvilágosodáson múlik.

Hogyan megkülönböztetni? Bizonyosan léteznek nemes emberek.

A sorskapcsolatokkal és megvilágosodási képességgel bírók,

egynéhány kevesek, egyik a másik után,

az útra jutnak, megkapják a *Fát*.

Az ortodoxot és az eretneket felismerni, az igaz írást megkapni.

A test könnyebb, a bölcsesség gazdagabb, a szív tele.

Utazni a *Fa* hajójával, gondtalanul és kényelmesen.

Jó! Erőt nem kímélve folytonosan előre a beteljesüléshez.

A világban tévelygők, a megvilágosodáshoz nehezen jutók,

pénzért élnek, hatalomért halnak,

minden apróságon vigadnak vagy bosszankodnak,

szenvetve küzdenek egymás ellen, életük hosszán át karmát hoznak létre.

Ha ilyenek hallják a *Fát*, biztosan nevetnek,

babonának nevezik azt.

Megérteni, hinni, számukra az nehéz.

Nehéz megváltani ilyen hitvány embereket.

Sok karma, test lepecsételve, bölcsesség bezárva, természet elveszve.

Miért nem láthatnak¹⁶

„A látás az hit. A nem-látás az hitetlenség.”

Egy hitvány ember meglátása.

Emberek a tévelygésben – sok karmát hoznak létre.

Saját természete eltévedve, hogyan látni akkor.

Először megvilágosodás, aztán látni.

Szívet művelni, karmát eltávolítani, saját természet megjelenik, láthat.

A nemes embernek egyre megy, látni vagy nem látni.

Megvilágosodáson keresztül a beteljesüléshez.

A sokak között, némelyek látnak, némelyek nem.

Szinttől meghatározva, alaptól meghatározva.

A művelők között, sokan nem látnak, mivel látásra törekedni: ragaszkodás.

Ezért: nem lemondani, nem látni.

Legtöbbször karmától gátolva, vagy nem kedvező környezet,

vagy művelési módszertől függően.

Sok indok, mindenkinek más.

Mindazok, akik így látnak, nem mindig látnak tisztán.

Nem tisztán látni, lehetővé teszi a megvilágosodást *Daó*hoz.

Mindent egész tisztán látni, mintha helyben lenne, művelési energia felnyitva.

Tovább művelődni többé nem lehetséges, semmi több, hogy megvilágosodjon.

A *Fa* tanulása¹⁷

A *Dafa* tanulásánál az értelmiségieknek egy egészen különleges problémára kell ügyelniük: hétköznapi emberek módszereit használják arra, hogy úgy tanulják a *Dafát*, mint egy elméleti művet, például: célzottan keresnek ki dolgokat, mint jeles személyiségektől való idézetek és ezeket összehasonlítják a saját viselkedésükkel. Ilyen tanulási módszerek gátolhatják a művelők előmenetelét. Némelyek hallották, hogy a *Dafa* egy nagyon mélyreható értelmet birtokol és nagyon magas szintek dolgait tartalmazza, amik a művelést különböző szinteken irányíthatják. Szóról szóra átkutatják és végül semmit sem fedeztek fel. Az ilyen tanulási módszerek, amelyeket egy hosszú idő után szokásukká tettek a politikai elmélet tanulmányozásánál, szintén egy zavaró tényezőt képeznek a művelésnél, amelyik a *Fa* félreismeréséhez vezet.

A *Fa* tanulásánál nem kell célzottan kikeresnetek egy részt, azzal a szándékkal, hogy feltétlenül megoldjatok valamilyen problémát. Valójában ez szintén a ragaszkodás egy burkolt formája (kivéve ha van egy konfliktus, amelyik sürgősen megoldandó). Csak akkor lehet helyesen megérteni a *Dafát*, ha minden szándék nélkül tanulja az ember. Minden alkalommal, miután végigolvastad egyszer a „*Zhuan Falun*”-t és egy picikét megértettél, te megemelkedtél; ha csak egy kérdést is értettél meg az olvasás után, te már valóban meg is emelkedtél.

A művelés közben te tulajdonképpen lépésről lépésre emelkedsz, anélkül hogy tudnád és anélkül hogy éreznéd. Jegyezzétek meg: Törekvés nélkül magától jön.

Hogyan segítünk¹⁸

Az egész országban sok asszisztens létezik, aki nagyon magas felismerésekkel bír a *Dafáról*. Ők példamutatóan tudnak viselkedni és nagyon jól megszervezték a gyakorlócsoporthat. De olyan asszisztensek is léteznek, akik ezt nem csinálták olyan jól. Ez különösen a munkamódszerükön keresztül mutatkozik meg. Például, avégett hogy a tanulók hallgassanak az asszisztensekre, úgy, hogy könnyebben végezzék el a munkát, némely asszisztensek egy parancsnok módszerével dolgoznak. Ez nem megy. A *Fa* tanulása önként vállalt. Ha a tanulók saját maguk nem akarják, akkor egy problémát sem lehet megoldani, ehelyett még járulékos konfliktusok adódhatnak. Ha ezt nem javítják ki, a konfliktusok kiéleződnek, úgyhogy a *Fa* tanulása erősen szabotálva lesz.

Még rosszabb, hogy némely asszisztensek gyakran terjesztenek híreszteléseket vagy szenzációkeltést üznek, egyfelől avégett, hogy a tanulók hallgassanak rájuk és higgyenek bennük, és másfelől azért, hogy a saját tekintélyüket megemeljék. Némelyek valami saját dolgot gondolnak ki maguknak. Mindez nem megy. A mi asszisztenseink önkéntesen és ingyen dolgoznak másokért. Ők nem mesterek és sohasem kellene ilyen ragaszkodásuknak lennie.

Hogyan tudjuk viszont mi jól végezni egy asszisztens munkáját? Mindenekelőtt saját magát tekintse egy tanulóknak, és ne legyen az az érzülete, hogy magasabb lenne, mint a többi tanuló. Ha a munkánál nem ért valamit, szerényen meg kellene beszélnie a többiekkel. Ha felmerül egy hiba, őszintén megmondani a tanulóknak: „Én is egy művelő vagyok, mint ti mindannyian. Elkerülhetetlen, hogy a munkánál hibákat csináljak. Ezt itt hibásan csináltam, akkor csináljuk úgy, ahogyan helyes.” Ha neked megvan az őszinte kívánságod, hogy a többiekkel közösen mindent jól csináljatok, megláthatod, milyen eredménye van ennek. Senki sem fogja mondani, hogy egy senki vagy. Ellenkezőleg, azt fogják gondolni, hogy jól tanultad a *Fát* és hogy nyílt és tisztességes vagy. Valójában a *Dafa* már itt van és mindegyik művelő tanulja. A tanulók a *Fával* fogják megítélni az asszisztens magatartását, hogy az jó-e vagy rossz. Nagyon világosan fel tudják ismerni azt. Mihelyt az a szándékod, hogy felmagasztald saját magadat, a tanulók azt fogják gondolni, hogy a *xinxinged* nincs rendben. Ezért a dolgokat csak szerénységgel lehet jól megoldani. Az igazi tekintélyed azáltal keletkezik, hogy te jól tanultad a *Fát*. Hogyan lehetne az, hogy egy művelő hibamentes legyen?

Mi az üresség?¹⁹

Mi az üresség? Ragaszkodástól mentes az igazi üresség, nem anyagi üresség. De a *chan*-iskolában a *Fának* már vége, semmi több továbbadni való. Zűrzavaros végső idő, tudósok ragaszkodnak az ürességről szóló elméletéhez, egészen bolondul, mintha felfogták volna a filozófiai elvek alapját. Bódhidharma, a *chan*-iskola megalapítója, saját maga mondta, *Fa* csak hat pátriárka számára, azután többé nem. Miért nem ismerik fel? Ha azt mondják: Minden üres, nincs *Fa*, nincs Buddha, nincs kép, nincs én, semmi sem létezik, mi lenne Bódhidharma? Nincs *Fa*, akkor mi a *chan*-iskola ürességének az alapelve? Nincs Buddha, nincs kép, kicsoda akkor Sákjamuni? Te, név nélkül, kép nélkül, én nélkül, semmi sem létezik, minden üres, minek akkor még enni és inni? Minek még öltözködni? Milyen lenne, ha a szemeidet kikaparnák? Minek ragaszkodsz akkor még egy hétköznapi ember érzéseihez és vágyaihoz? Az üresség, amiről a Tathágata beszél, valójában azt jelenti, nem rendelkezni többé a hétköznapi ember szívével, semmit sem kihagyva az üresség valódi értelme. A világegyetem az anyag létezése, keletkezik, fennáll, hogyan lehetne üres? Ha a *Fa* nem Tathágata által terjesztett, bizonyosan rövid életű, az alapelvnek vége, nem létezik többé. Az arhát *Fája* nem *Fofa*! Ismerjétek fel! Ismerjétek fel!

Állhatatosan²⁰

A Mester itt, ti tele bizalommal.

Nincs Mester itt, indíttatás a művelésre elveszítve.

Mintha, a Mesterért művelni, szórakozásból jönni.

A nagy gyengesége az átlagos embereknek.

Sákjamuni, Jézus, Lao-ce és Konfuciusz elhagyták ezt a világot,
már több mint 2000 év eltelt.

Tanítványaiknak soha az érzésük, semmi több sincs művelni, mióta a mester már nincs itt.

Művelés, saját ügy, senki sem teheti meg számodra,

külsőleg a Mester csak a *Fa*-alapelveket magyarázza el.

Szívet művelni, vágyakat feladni, bölcsesség felfénylik, nincs elvesződve,
ez mind saját felelősség.

Szórakozásból jönni, a szív biztosan nem állhatatos.

A világiba belépve, eredet elfelejtve, bizonyos.

Nem állhatatos, semmit sem ér el, egy élet hosszán át.

Ki tudja, mikor jön újra létre a sorskapcsolat. Nehéz!

A buddhizmusban való kifejtés a *Fofa* egyik leggyengébb és legkisebb része²¹

Minden lények! Nektek nem kellene összehasonlítanotok a „*Zhen, Shan, Ren*” *Dafáját* a buddhizmussal. Ezt egyáltalán nem lehet összehasonlítani. Már hozzászórtak ahhoz, hogy a buddhizmusban levő szútrákat *Fáként* jelöljék meg. Ténylegesen az égitestek túlságosan nagyok. Túlmenni a buddhák felismerésén a világegyetemről. A taoista *taiji* is csak egy kis területen belüli tudás a világegyetemről. A hétköznapi emberek szintjén többé már nem létezik lényeges *Fa*, hanem csak egészen kevés jelenség a világegyetem szélén, amely szerint az emberek művelhetik magukat. A hétköznapi emberek a legalacsonyabb szinten levő emberek, ezért az embereknek nem megengedett, hogy tudjanak az igaz *Fofáról*. De az emberek azt hallották a szentektől: aki tiszteli a buddhákat, elültetheti a kapcsolatot a műveléshez; ha egy művelő a mantrát szavalja, magas lények védhetik meg; aki betartja a parancsolatokat, megfelelhet egy művelő mércéjének. Már régtől fogva mindig léteztek olyan emberek, akik megpróbálták kikutatni, hogy az, amit a megvilágosultak mondtak, a *Fofa*-e. Amit egy tathágata-buddha mondott, az a buddha-természet megtestesülése, amit a *Fa* megnyilvánulásának is neveznek. Az viszont nem a világegyetem lényeges *Fája*, mert korábban abszolút nem volt megengedve, hogy az emberek tudjanak a *Fofa* valódi megtestesüléséről. Csupán ha magas szintekre művelte magát az ember, ismerheti fel, mi a *Fofa*. Ezért az emberiséget még kevésbé tudtják az igaz művelés lényegéről. Minden idők óta a *Falun Dafa* az első alkalommal hagyta hátra az embereknek a világegyetem tulajdonságait (a *Fofát*). Ez olyan, mint egy a mennybe vezető létrát hátrahagyni az embereknek. Ezért, hogyan tudod te akkor a korábbi buddhizmus dolgaival megítélni a kozmikus *Dafát*?

Mi a bölcsesség²²

Az emberek nagyon nagyszerűnek tartják a hírességeket, tudósokat és minden szakértőt az emberi társadalomban, tulajdonképpen ők mindannyian nagyon kicsik és jelentéktelenek, mivel ők hétköznapi emberek. A tudásuk is csak arra a picikére korlátozódik, amit a hétköznapi emberek társadalmának a modern tudománya felismert. A grandiózus világegyetemben, a legnagyobb makroszkopikustól a legparányibb mikroszkopikusig az emberi társadalom pontosan a középén található, a legkülsőn, a legfelszínesebben. Az élet is csak a legalacsonyabb létezési forma. Emiatt a felismeréseik az anyagról és a szellemről nagyon csekélyek, felszínesek és szájalmasak is. Ha az egész emberiség összes tudása fölött is rendelkezik az ember, még mindig egy hétköznapi ember.

Művelés nyugdíjazás után²³

Egyes tanulók, akik részt vettek a tanfolyamon és jó alappal is rendelkeznek, többé nem gyakorolnak, mivel szakmailag nagyon elfoglaltak. Ez nagy kár! Ha ők hétköznapi emberek lennének, úgy hagynám őket és többé egy szót sem szólnék. De ezeknek az embereknek van reményük. Az emberi erkölcs minden nap gyorsan csúszik lefelé. Minden hétköznapi ember sodortatja magát az árral. Minél messzebb távolodik el az ember a *Daótól*, annál nehezebb lesz, hogy visszaművelje magát. A művelésnél az ember valójában a szívét műveli. Különösen a bonyolult munkakörnyezetben van egy jó esélye, hogy emelje a *xinxingjét*. Nem a legjobb környezetet veszítette el a művelés számára, ha nyugdíjba megy? Hiszen hogyan tudná magát konfliktusok nélkül művelni? Hogyan emelkedhet meg? Az emberi élet korlátozott. Még ha jól el is tervezted az életedet, tudod te hát, hogy a maradék időd elég lesz-e a művelésre? A művelés nem gyerekjáték. Komolyabb, mint bármilyen dolog a hétköznapi emberek között. Ez nem jön magától. Ha az ember elszalasztja ezt az esélyt, mikor kap újra egy emberi testet a reinkarnáció hat útjánál! A sorsalkalom csak egyszer létezik. Ha továtúnnek az illúziók, amelyekről nem tud lemondani, csupán akkor fogja felfogni, mit veszített el.

Szójegyzék

arhát	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
aszúra	rosszindulatú kísértet
Bódhidharma	a <i>chan</i> -iskola alapítója
bódhiszattva	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
<i>chi</i>	kínai mértékegység, egy <i>chi</i> = kb. 33,3 cm
<i>Dafa</i>	nagy <i>Fa</i> , a nagy kozmikus Törvény
<i>Dao</i>	- Út - taoizmus - <i>Dao</i> , a legmagasabb igazság, amiről a taoista rendszerben beszélnek - <i>dao</i> , egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a <i>Daót</i>
<i>Dayushan</i>	a Lantau sziget Hongkongban
<i>de</i>	erény, egyfajta fehér anyag egy másik dimenzióban
<i>Fa</i>	Törvény, a kozmikus Törvény
<i>Falun</i>	a <i>Fa</i> kereke, egy intelligens lény, a <i>Falun Dafa</i> szimbóluma
<i>fashen</i>	<i>Fa</i> -test; a <i>Fa</i> teste, amelyik művelési energiából és <i>Fából</i> áll össze
<i>Fofa</i>	szó szerint: „Buddha <i>Fa</i> ”, a világegyetem legmagasabb igazsága
<i>Han Wudi</i>	egy híres császár a <i>Han</i> -dinasztiában (206 Krisztus előtt – 220 Krisztus után)
<i>jie</i>	- számnév, egy nagyon, nagyon hosszú időköz - nehézségek vagy katasztrófák, amelyek egy bizonyos idő után egy egyedi embernél vagy az egész társadalomban vagy egy még nagyobb területen lépnek fel
<i>jiyin</i>	kézvel pecsétet képezni
karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
nirvána	szanszkrit, a szerzetesek halála. A hús-vér testet levetik és az összellelem a művelési energiával a mennybe jut
<i>qi</i>	formátlan, alaktalan anyag, életenergia
<i>qigong</i>	egy modern kifejezés a hagyományos művelés számára
<i>Qin Shihuang</i>	az első császár a <i>Qin</i> -dinasztiában (221 – 201 Krisztus előtt)

<i>Ren</i>	Elnézés, Túrás, Tolerancia, Türelem
reinkarnáció	az újraszületés, amiről a buddhista rendszerben beszélnek
<i>Shan</i>	Könyörületesség, Jószívúság
tathágata	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
vadzsrá	- szanszkrit, a buddhák őre - kínaira lefordítva: „ <i>jingang</i> ”, vagyis „arany és acél” vagy „gyémánt”, valami elpusztíthatatlan
<i>xinxing</i>	„a szív természete”, „a szív minősége”
<i>yang</i>	a két oldal egyike, amelyik az ókínai taoista tan szerint minden dologban benne van foglalva, a <i>yin</i> ellentéte. A hímneműt <i>yang</i> ként szemlélik
<i>yin</i>	a két oldal másika, amelyik az ókínai taoista tan szerint minden dologban benne van foglalva, a <i>yang</i> ellentéte. A nőneműt <i>yin</i> ként szemlélik
<i>Yiguan Dao</i>	szó szerint: „Az egység <i>Daója</i> ”
<i>Yue Fei</i>	egy híres hűséges tábornok a déli <i>Song</i> -dinasztiából (1127 – 1279 Krisztus után)
<i>Zhen</i>	Igazság, Igazságosság, az Igaz
<i>Zhen, Shan, Ren</i>	Igazságosság, Könyörületesség, Elnézés

A kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
chan	csan	ch'an
chi	cse	ch'ih
Dafa	Tafa	Tafa
Dao	Tao	Tao
Dayushan	Tajüsan	Tayüshan
Dazang	Tacang	Tatsang
de	tö	te
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
fashen	fasen	fashen
Fofa	Fofa	Fofa
Guomin	Kuomin	Kuomin
Han Wudi	Han Vuti	Han Wuti
Han	Han	Han
huayan	huajan	huayan
jie	csie	chieh
jieyin	csiejin	chiehyin
jingtü	csingtü	chingt'u
Kong Zi	Kung Ce	K'ung Tzu
Lao Zi	Lao Ce	Lao Tzu
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
qi	csi	ch'i
qigong	csikung	ch'ikung
Qin Shihuang	Csin Sihuang	Ch'in Shihhuang
Qing	Csing	Ch'ing
Ren	Zsen	Jen
Shan	San	Shan
Song	Szung	Sung
taiji	tajcsi	t'aichi
Taiwan	Tajvan	T'aiwan
tiantai	tientaj	t'ient'ai
xinxing	hszinhszing	hsinhsing
yang	jang	yang
Yiguan Dao	Jikuan Tao	Ikuan Tao
yin	jin	yin
Yue Fei	Jüe Fej	Yüeh Fei (Yo Fei)
zang	cang	tsang
Zhen	Csen	Chen
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chen, Shan, Jen
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun

(A német fordítás elkészült:)
 (Utolsó – német – módosítás: 2012. 01.)
 (A magyar fordítás elkészült: 2009.)
 (Utolsó – magyar – módosítás: 2013. 12. 20.)

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Zhuan Falun Band II

http://www.falundafa.de/downloads/books/ZhuanFalun_BandII.doc

illetve

http://de.falundafa.org/buecher_online/zfl_bandII/zfb2.html

Megjegyzés: Ennek a könyvnek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Falun Gong* és a *Zhuan Falun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szöveghűség és érthetőség érdekében.

---

¹ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a vers „[Mennybolt](#)” címmel szerepel:

² A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a vers „[A gondolkodásmód szintjei](#)” címmel szerepel.

³ A „Hong Yin I” című könyvben a vers „[Ki a három világtörből](#)” címmel szerepel.

⁴ Az utolsó mondat az angol változathoz lett lefordítva, a német változathoz kimaradt.

⁵ „... az ember elfajulása elkerülhetetlen, de...” – ez a rész az angol változathoz lett lefordítva, a német változathoz kimaradt.

⁶ Lao-ce (*pinyin*: *Lao-zi*) – hagyományosan a népszerű magyar átírás van használva

⁷ Az előző két mondat az angol változathoz lett lefordítva, a német változathoz kimaradt.

⁸ Konfuciusz vagy Konfuciusz – ez a hagyományos forma van használva a kínai *Kong Zi* (*pinyin* átírás) helyett

⁹ „Jézus” az angol változatban szerepel, a német változatban csak az „ő” személyes név szerepel.

¹⁰ Tajvan (*pinyin*: *Taiwan*) – hagyományosan a népszerű magyar átírás van használva

¹¹ „... indigókék, kék, bíbor, színnel rendelkező, szín nélküli” – az angol változat fordítása: „... kék, indigó, ibolyaszínű, színes és színtelen”

¹² Ennek a mondatnak a fordítása az angol változat alapján: „A *csigong*-mesterek között Kínában elég sok rókák és menyétek által megszállott, bár kígyók szintén vannak.”

¹³ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a cikk egy másik fordítási változata szerepel (az eltérések csekélyek): [Igaz művelés](#)

¹⁴ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a cikk egy másik fordítási változata szerepel (az eltérések csekélyek): [Éles elméjűség](#)

¹⁵ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a vers egy másik fordítási változata szerepel (az eltérések csekélyek): [Megvilágosodás](#)

¹⁶ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a vers egy másik fordítási változata szerepel „[Miért nem láthat az ember](#)” címmel (az eltérések csekélyek).

¹⁷ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a cikk egy másik fordítási változata szerepel (az eltérések csekélyek): [A Fa tanulása](#)

¹⁸ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a cikk egy másik fordítási változata szerepel „[Hogyan asszisztáljunk](#)” címmel (az eltérések csekélyek):

¹⁹ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a cikk egy másik fordítási változata szerepel (az eltérések csekélyek): [Mi az üresség?](#)

---

²⁰ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a vers egy másik fordítási változata szerepel „[Állhatatosság](#)” címmel (az eltérések csekélyek):

²¹ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a cikk egy másik fordítási változata szerepel „[A buddhizmus kifejtése csak a Fofa \(Buddha-Törvény\) legparányibb része](#)” címmel (az eltérések csekélyek):

²² A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a cikk egy másik fordítási változata szerepel (az eltérések csekélyek): [Mi a bölcsesség?](#)

²³ A „Lényeges dolgok további előmenetekhez I” című könyvben a cikk egy másik fordítási változata szerepel (az eltérések csekélyek): [Művelés a nyugdíjazás után](#)